

Nữ Hoàng Của Hắc Đạo

Contents

Nữ Hoàng Của Hắc Đạo	2
1. Chap 1: Giới Thiệu Nhân Vật	2
2. Chap 2: Khởi Đầu	3
3. Chap 4: Lão Đại Đi Học	3
4. Chap 5: Lão Đại Đi Học (2)	4
5. Chap 6: Gặp Gỡ	4
6. Chap 7: Tra Khảo	5
7. Chap 3: Hắc Long Bang	6
8. Chap 8: Tra Khảo (2)	6
9. Chap 9: Tra Khảo (3)	7
10. Chap 10: Hợp Khẩn Cấp	7
11. Chap 11: Hợp Khẩn Cấp (2)	8
12. Chap 12: Ngày Xui Của Rey	8
13. Chap 13: Ngày Xui Của Rey (2)	9
14. Chap 14: Đánh Nhau.	9
15. Chap 15: Đánh Nhau. Lão Đại Ra Tay	10
16. Chap 16: Giết Người	11
17. Chap 17: Giết Người (2)	11
18. Chap 18: Thăm Nhà Lão Đại	12
19. Chap 19: Lộ Thân Phận	13
20. Chap 20: Lộ Thân Phận (2)	13
21. Chap 21: Hình Phạt. Thoát Nạn	14
22. Chap 22: Xin Lỗi	15
23. Chap 23: Xin Lỗi (2)	16
24. Chap 24: Tầm Sư Học Đạo	16
25. Chap 25: Tầm Sư Học Đạo (2)	17
26. Chap 26: Thêm Thành Viên Mới	18
27. Chap 27: Vì Anh Yêu Em	18
28. Chap 28: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng	19
29. Chap 29: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng (2)	20
30. Chap 30: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng (3)	20
31. Chap 31: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng (4)	21
32. Chap 32: Thác Victoria.	22
33. Chap 33: Thác Victoria (2)	22
34. Tác Giả Tâm Sự Đôi Lời Ạ!!	23
35. Chap 34: Rắc Rối Ở Hắc Long	23
36. Chap 35: Rắc Rối Ở Hắc Long (2)	24
37. Chap 36: Em Là Nữ Chủ Hắc Long	25
38. Chap 37: Em Là Nữ Chủ Hắc Long (2)	26
39. Chap 38: Hợp Tác Với Bạch Đạo	27
40. Chap 39: Hợp Tác (2)	28
41. Chap 40: Hắc Đạo Không Phải Du Côn.	28

42. Chap 41: Hắc Đạo Không Phải Du Côn (2)	29
43. Chap 42: Có Thực Mới Vực Được Đạo. Sống Chết Tính Sau	30
44. Chap 43: Ghen	31
45. Chap 44: Sống Hay Chết Anh Cũng Ở Bên Em	32
46. Chap 45: Hẹn	33
47. Chap 46: Bí Mật Hé Lộ. Lão Đại Nổi Giận	33
48. Chap 47: Nữ Hoàng Cô Độc	34
49. Chap 48: Trận Chiến Bắt Đầu.	35
50. Chap 49: Trận Chiến Bắt Đầu (2)	36

Nữ Hoàng Của Hắc Đạo

Giới thiệu

Tác giả: Ryn-Mon Thể loại: Truyện teen Cảnh báo: không có Truyện viết về những tranh đua, ân oán

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-hoang-cua-hac-dao>

1. Chap 1: Giới Thiệu Nhân Vật

- Nó: Lâm Gia Kỳ [Ryn]: 17 tuổi. Cao 1m78. Tam tiểu thư họ Lâm đứng đầu TG về đào tạo, huấn luyện vệ sĩ, sát thủ, ngoài ra còn về trang sức và nhiều TTTM khắp trên TG. Nó là Trưởng Quân của Lâm gia (thay vì Trưởng Tôn hay Cháu Đức Tôn đứng đầu, thì ở đây Trưởng Quân chỉ nữ tử lên nắm quyền trong gia tộc). Nó xưa giờ là kẻ ngang tàng đến độc ác, lạnh lùng như băng ngàn năm. Sở hữu khuôn mặt vạn người mê. Thân hình chuẩn siêu mẫu. Là kẻ xử sự bằng lí trí và nguyên tắc..còn tình cảm...ĐEP... Là cô gái “vàng” của nhiều quốc gia. Là Lão Đại của bang Hắc Long đứng đầu hắc đạo. Kể cả giới Bạch đạo cũng phải nể sợ nó... Ngoài ra còn nhiều bí mật nữa... IQ: 200/200

- Hạ Ngọc Vy Thanh [Ryu]: 17 tuổi. Cao 1m75. Nhị tiểu thư họ Hạ đứng thứ 3 TG về ô tô, mô tô. Bạn thân của nó từ nhỏ. Cô nàng này đánh đá khỏe nói, hay móc họng người khác, lúc nào cũng nhí nhảnh. Không sợ trời không sợ đất nhưng có điều nhỏ sợ nó lắm, sợ hơn cha mẹ mình cơ. Nghe lời nó cực kì. Khuôn mặt hết sức baby. Thân hình thì khỏe chèo. Nhị Tỷ của Hắc Long... IQ: 190/200

- Hoàng Minh Châu [Ryna]: 17 tuổi. Cao 1m75. Đại tiểu thư họ Hoàng đứng thứ 4 TG về chuỗi nhà hàng, khách sạn. Sau này sẽ là bạn của tụi nó. Nhỏ này hiền hơn bà Ryu 1 tí (chỉ 1 tí thôi à), rất hợp rơ với Ryu trong các trò quậy phá. Cũng giống như Ryu, lần đầu tiên gặp nó đã sợ chết khiếp. Khuôn mặt xinh không kém Ryu đâu. Thân hình khỏe bần. Thân thủ ngang ngửa với Ryu. Sau này sẽ là Tam Tỷ của Hắc Long... IQ: 190/200

- Hắc: Trương Hàn Gia Phong [Ken]: 18 tuổi. Cao 1m88. Đại thiếu gia họ Trương đứng thứ 2 TG về chuỗi resort, địa ốc. Hắc đẹp trai, băng lãnh (nhưng không giống nó, Hắc vui vẻ, nói nhiều với người thân, bạn bè). Hắc được giới Bạch đạo gọi là “vua thị trường” với đầu óc nhanh nhạy và liều lĩnh của Hắc đã giúp

Trương gia cuồn bao nhiêu phi vụ lớn. Hắc giới võ nhưng so với nó còn phải học hỏi nhiều. Hắc không theo Hắc đạo nhưng được Hắc đạo biết đến không ít... IQ: 200/200

- Triệu Thiên Bảo [Key]: 18 tuổi. Cao 1m85. Nhị thiếu gia họ Triệu đứng thứ 3 TG về bất động sản, chứng khoán, nội thất. Bạn thân Hắc. Tên này phong lưu đa tình, playboy chính hiệu. Là cái thằng mà suốt ngày bị Ryu và Ryna xỉa xối. Thế nhưng độ mặt dày của tên này có thể so với mặt đường, hay chấp nhật với mẹ Ryu nhà ta. Tôn sùng nó lắm nha. Tên này cũng không vừa đâu cũng giỏi võ đấy. IQ: 190/200

- Lâm Gia Thiên [Kio]: 18 tuổi. Anh 2 của nó. Bạn thân của hắc. Thương nó cực kì. Giỏi võ. Bắc hộ vệ của Hắc Long. IQ: 200/200

- Lâm Gia Long [Kun]: 18 tuổi. Anh 3 của nó. Em song sinh của Kio. Bạn thân Hắc. Thương nó cực kì. Nam hộ vệ của Hắc Long. IQ: 170/200 (cha này bị “ngốc” chứ không phải ngu đâu ạ --)

Ngoài ra còn những nhân vật khác..

2. Chap 2: Khởi Đầu

Hắc Long là bang phái mạnh nhất thế ngầm hiện giờ. Từ 4 năm trước bang Hắc Long trở thành nỗi ám ảnh của các thế lực đen tối. Một cô bé 13 tuổi, tay cầm cây súng vàng, eo quần roi da, hàn khí tỏa ra trên khuôn mặt non nớt, khắp người toàn máu của lũ vô dụng đang giương đôi mắt băng lãnh nhìn kẻ quỳ rạp phía trước lấp bắp cầu xin:

- Tôi biết sai...sai...rồi...x...xinn...tiểu thư...ư...tha mạng...tôi hứa...sẽ trung thành tuyệt đối với Hắc Long...với tiểu thư...

Một hồi lâu cô bé ấy mới chịu mở miệng:

- Người nói xem... hừm.. Hắc Long có đối xử tệ bạc với người không? Dám phản bội cha ta... Người nghĩ sau khi cha ta chết người có thể lên nắm quyền sao? Để xem sao đã..

Nụ cười nửa miệng quen thuộc ấy đã ghi sâu vào tâm trí kẻ quỳ dưới kia... nhanh thôi...khi ra khỏi đây hắc ta sẽ trả lại nỗi nhục của hôm nay.

Trời như giúp kẻ ác chẳng hiểu sao cô nhóc lại tha cho tên khốn đó... chỉ nghe lóang thoáng câu nói vọng lại trong đêm “Lâm Gia Kỳ này sẽ đợi ông quay lại báo thù”

Hắc Long đổi chủ.. ai ai cũng bàng hoàng.. họ lo sợ..sợ rằng tân bang chủ không dịu dặt được Hắc Long... Nhưng không. Chỉ Sau 1 năm Hắc Long từ bang phái đứng thứ 3 đã ngang nhiên đạp đổ các bang phái khác nắm ngôi vương trong tay. Sáp nhập luôn thế lực của Trịnh gia và Đinh gia vào Hắc Long... Giờ đây ai nghe đến cái tên Lão Đại LÂM GIA KỲ cũng đều kinh sợ - nữ Lão Đại quyền lực nhất TGN từ trước đến nay

3. Chap 4: Lão Đại Đi Học

Lại cơn ác mộng đó. Chết tiệt. Đã 4 năm rồi vẫn còn mơ thấy. Đó là cái ngày nó chứng kiến cha nó bị giết, cũng đã 4 năm rồi nó đã tìm kiếm rất nhiều, kẻ chủ mưu năm xưa vẫn chưa xuất hiện. Thật là bực chết nó mà.

Mới có 4 giờ sáng. Nó khê thở dài rồi đứng dậy vào phòng tắm. Nó cứ đứng đó cho dòng nước lạnh chảy quanh người. Thật thoải mái. Bước ra ngoài với cái khăn tắm quấn trên người, nó đến bên cái máy tính gỗ một loạt kí tự rồi ung dung ngồi xem các vụ làm ăn gần đây của Hắc Long.

Khi đồng hồ điểm đúng 5h30' thì nó mới chịu rời khỏi cái máy tính, mặc đồng phục trường Royal xong nó ra khỏi phòng.

- Tiểu thư buổi sáng tốt lành - đám người hầu gặp người chào nó. Không nói gì nó chỉ khẽ gật đầu rồi ngồi xuống bàn nhấp ly cafe đen mới mang lên.

- Bảo bối em dậy rồi sao - Kio từ trên lầu bước xuống, tay rút túi quần, thông thả tới chỗ nó đang đọc báo và uống cafe. Nó cũng chỉ gật đầu thay câu trả lời.

Kio mỉm cười nhìn đứa em gái anh hết mực thương yêu mà không để ý bộ đồ nó mặc trên người.

- Bảo bối ở nhà, anh đi học nhé, Kun đã ra khỏi nhà từ sớm rồi.

Nó nhướn mắt nhìn anh rồi cũng gật đầu

4. Chap 5: Lão Đại Đi Học (2)

Đúng 6 giờ nó đeo balo ra khỏi nhà. Ngồi yên vị trên chiếc limousine nó tiến thẳng tới trường Royal.

Trường Royal chia làm 3 ban. Mỗi Ban có đồng phục khác nhau.

- Ban 1: nơi đây quy tụ con nhà quý tộc. Phải là tiểu thư công tử với bộ óc thiên tài đứng trong top 20 TG mới được vào. Nhưng cũng có nhiều thành phần bất hảo lắm. Đồng phục ở Ban 1 là nữ áo sơmi trắng tay dài viền đen, váy xòe đen, giày búp bê màu đen cao 3 phân. Nam áo sơmi tay dài viền đen, quần tay đen, có cavat đen.

- Ban 2: dành cho những người nằm ngoài top 20 và những gia đình thuộc hạng khá giả trở lên.

Đồng phục nữ áo tay dài viền đỏ, váy đỏ, giày búp bê đỏ. Nam cũng như Ban 1 nhưng tay áo viền đỏ.

- Ban 3: dành cho những người nhận học bổng. Đồng phục như Ban 1-2 nhưng viền xanh.

Chiếc xe dừng trước cổng trường. Nó thông thả bước xuống cùng bao ánh mắt tò mò của bọn nhiều chuyện. Đôi mắt tím to tròn, mái tóc cắt ngang lưng nhuộm xanh đen đi kèm với Khuôn mặt băng lãnh. Đẹp.

Đám còn trai hau hầu nhìn nó không rời, đám còn gái cũng chẳng khác hơn là bao, đứa thì tíu tít khen (lấy lòng nhà giàu vì thấy nó đi limousine) đứa thì bĩu môi chê bai. Quan tâm ư! Nó không rảnh. Cứ thế nó vác Khuôn mặt không cảm xúc lên phòng hiệu trưởng.

5. Chap 6: Gặp Gỡ

Sau khi nhận phòng học xong nó thông thả đi lên lớp. Dừng trước cái bảng 12A1 to đùng, nó gõ nhẹ vào cửa. Đang là giờ sinh hoạt, nghe tiếng gõ cửa GVCN nhìn ra ngoài thấy nó thì cô gật đầu:

- Hôm nay lớp ta có học sinh mới. Mời em vào.

Sau câu mời nó bước vào lớp trước sự ngỡ ngàng của cả lớp (trừ 6 đứa cuối lớp). Phải! Nó Thật sự đẹp. Đẹp hơn cả hotgirl no1, no2 luôn chứ. Bọn con gái thì khỏi nói mặt nhăn nhó “có thêm 1 đứa đẹp thì càng là mối nguy hại” chúng nó không ganh tị đâu, lớp này hòa đồng lắm mà vì đứa nào đẹp thì dễ bị đánh ghen.... “tập thể”. Khổ thế đấy 1 đứa đẹp là cả chục đứa chịu.

- Lâm Gia Kỳ - Ryn. (Kệ lời kinh khủng khiếp). Đóng băng.

Vừa giới thiệu xong thì đã có 3 cái lò xo thì nhau bật dậy. Mắt mở to, miệng giật giật. Thấy động 3 người kia cũng nhìn theo. Đơ toàn tập.

- Đẹp quá!!! - Ryna không tự chủ được mà thốt lên

Key cũng gật đầu đồng tình. Hấn không nói nhưng cũng cùng ý kiến với Ryna.

- Chỗ? - giọng nói bằng lãnh đó lại vang lên. Lần này là đóng băng toàn bộ. Lúc đó cả Ryna, Hấn và Key đều chung một suy nghĩ “Sao mà lạnh dữè trời? Ca này có vẻ khó làm quen à”

- À...ờ..Em ngồi bàn cuối cùng đây 1 nhé - Sau một hồi đóng băng cô giáo cũng biết điều mà nhanh chóng xếp chỗ ngồi cho nó.

——- Chỗ ngồi——-

Hs - hs. Hs - hs

Hs - hs Hs - hs

Hs - hs. Hs - hs

Key - Kun .....

Hấn - Kio. Ryu

Nó. Ryna(Ryna cũng mới chuyển vào được 3 ngày. Ryu thì được 4 ngày.. mấy Tên kia thì học lâu rồi)

6. Chap 7: Tra Khảo

Ryu cứ chút chút lại quay sáng nhìn nó. Kun và Kio cũng vậy lâu lâu quay xuống nhìn nó, thấy nó ngẩng mặt lên thì cả 3 lại giật mình quay lên làm 3 tên còn lại cứ thắc mắc không thôi.

Giờ ra chơi cũng đến. Và. Màn tra khảo bắt đầu. Nó ung dung ngồi đó, chân bắt chéo, tay khoanh trước ngực, mắt nhắm hờ:

- Chuyện gì?

- Bảo bối sao em lại đi học - Kio thay mặt 2 Kun và Ryu hỏi nó.

- Thích - nó trả lời cộc lốc

- Sao lại thích? Trước giờ chẳng phải cậu... - chưa đợi Ryu hỏi hết nó đã cắt ngang

- Có ý kiến - nó nhướn mày nhìn cả 3. Mồ hôi đua nhau chảy trên mặt từng đứa. Nó cứ đùa. Có điên mới dám ý kiến chuyện nó làm. Cái không khi căng thẳng ấy vẫn cứ diễn ra nếu Ryna không xen vào:

- Mọi người quen nhau sao?

- Ừ - Ryu, Kun, Kio đồng thanh.

- Vậy xê ra đi cho tụi này giới thiệu, đúng là...không biết điều - Rey vô duyên nhảy vào.

- Hi. Tui là Triệu Thiên Bảo gọi tui là Rey. Đây là Trương Hàn Gia Phong gọi là Ken. Còn mẹ này là Hoàng Minh Châu gọi tắt Ryna

- Đây cái tên biến thái kia ta đường đường là tiểu thư dài các lòi đầu ra đứa con vừa xấu vừa bệnh hoạn như mi chứ - chưa gì Ryna đã lộ bản chất cộc cái ra rồi. Nó nhân mặt nghe Ryna chửi Rey. Ồn ào chết được.

- Nó là Lâm Gia Kỳ gọi tắt Ryn em ruột của tụi tao, bạn thân của Ryu - biết nó không thích nói nhiều Kun giới thiệu thay nó.

- Em ruột? - Hấn lập lại câu nói của Kun. “Chẳng lẽ cô ta là người đó...chắc không đâu. Đâu có lạnh lùng vậy...” Hấn lắc đầu rồi nghe Kun nói tiếp

- Còn bé rất ghét ồn ào.

Im lặng.

Im lặng.

7. Chap 3: Hắc Long Bang

Được chia ra làm 2 cực, Hắc Long có tổng cộng 2 hộ pháp và 4 tiểu long nhân thay nhau cai quản.

Trần giữ cực Bắc là Kio (ai không nhớ xem lại Chap 1) dưới trướng Kio là 2 Tiểu Hồ

- Lâm Gia Khanh [Bi] 15 tuổi. Đại hồ. Em nuôi của nó. Đẹp trai, lạnh lùng.

- Lâm Gia Khánh [Bo] 15 tuổi. Nhị hồ. Em nuôi của nó. Đẹp trai, hòa đồng.

Trần giữ phía Nam là Kun. Dưới trướng Kun là 2 Tiểu Quái

- Lâm Gia Khiêm [Shy]: 15 tuổi. Đại Quái. Em nuôi của nó. Đẹp trai, là playboy.

- Lâm Gia Khang [Shyn]: 15 tuổi. Nhị Quái. Em nuôi của nó. Đẹp trai, vui tính.

Tất cả bọn họ đều là trẻ mồ côi được nó đưa về từ 5 năm trước, tự tay nó huấn luyện bọn họ để giúp nó coi giữ bang.

Dưới trướng nó là 4 Tiểu Long Nhân: Thiên Long thiện xạ, Thanh Long hacker, Kỳ Long kiếm thủ, Hoàng Long quân sư (Tên này giỏi dùng roi). Bọn họ đều 16 tuổi. Theo nó đã được 8 năm. Văn võ song toàn. Được TGN gọi tắt là Tứ Long.

Ngoài gặp gỡ hay có công việc ở Hắc Long bang thì nhưng lúc rảnh rồi Tứ Long lúc nào cũng dính nó như sam, kể cả Tiểu Hồ và Tiểu Quái cũng vậy. Cả bọn bị nó đánh, nó chửi, nó đuổi vẫn cứ trơ cái mặt ra không đứa nào chịu về nhà nằng nặc ở lại để...ngắm Lão Đại

8. Chap 8: Tra Khảo (2)

- Kio. Đói - lại là núi băng ngàn năm ấy. Nó nhìn Kio thích thú

- Bảo bối đợi anh - chưa gì đã thấy Kio mất tiêu. Mặc kệ Kio cả đám vẫn tập trung ở chỗ nó. Rey nhìn nó bằng ánh mắt thần tượng. Hấn thì lâu lâu nhìn nó một cái, thật ra là Hấn không dám nhìn vào đôi mắt tím của nó. Ryna thì cứ thậm thụt, thật ra nhỏ muốn làm quen với nó lắm nhưng lại sợ nó từ chối. Gì chứ lúc nào cũng chùng cái bộ mặt hắc ám đó ra không sợ chết mới lạ. Nhỏ lấy hết cam đảm, đứng trước mặt nó, mạnh dạn đưa tay ra

- Mình muốn làm bạn của Ryn

Vừa lúc ấy Kio mua bánh và nước về cho nó, nghe xong anh cũng đứng hình “nhỏ này muốn chết rồi sao??? Ashhhhhh rắc rồi rồi” đành đứng đó xem tình hình ra sao. Nó một lần nữa ngược đôi mắt băng lãnh lên nhìn Ryna. Lạnh lẽo là từ diễn tả cảm xúc của cả bọn lúc này. Bạn? Trước giờ với nó ngoài Ryu ra không ai xứng làm bạn với nó cả. Nhưng lần này nó phải xem lại. Mắt ngài, này phượng, Khuôn mặt thanh thoát, ánh mắt kiên định. Tốt. Nó thầm đánh giá Ryna

- Làm bạn - nó bắt tay của Ryna. Bất ngờ, bàng hoàng. Nó muốn có bạn mới sao?. Ngoài Ryu sao?
- T...thhhâ..ật.. ch...ừ... - Ryna mừng đến nỗi nói không ra hơi, lấp bắp đến phát tội. Nó không nói gì chỉ khẽ gật đầu.
- “Bịchhh” Kio đánh rơi luôn cả đồ ăn mua cho nó. EM gái của anh muốn có bạn mới, anh vui đến phát điên. (Chỉ là thêm bạn làm gì gê vậy trời)

9. Chap 9: Tra Khảo (3)

Nó nhú này nhìn Kio tỏ vẻ không hài lòng. Nhưng tiếng chuông vào lớp cắt đứt mạch cảm xúc của từng đứa. Mỗi đứa. Mỗi suy nghĩ. Nhưng. Mục đích là nó.

5 tiết học buồn tẻ trôi qua. Có vẻ hôm nay Lão Đại của chúng ta rất vui a~. Vừa ra khỏi lớp điện thoại nó đã reo

- Nói
- “Lão Đại không hay rồi. Một lô vũ khí vừa cập bến Autraylia đã bị mất” - bên này Thiên Long lo lắng báo cáo tình hình.
- Dừng làm gì? - Đôi mắt tím của nó bắt đầu dao động. Nếu lô vũ khí không quan trọng thì Tứ Long cũng chẳng gấp gáp gọi cho nó làm gì. Mong là không phải số vũ khí đó.
- “Là số vũ khí các nguyên thủ các nước nhờ chúng ta vận chuyển, là vật trấn quốc” - Kỳ Long xen vào nói
- Mẹ kiếp. Còn không mau cho người đi tìm, mấy người kia để ta lo. Ai ngăn đường. GIẾT - nó tức giận đá vào cửa lớp làm cả bọn sợ chết khiếp. Ôi đau tim quá.
- Có chuyện gì sao Ryn - Ryu tới đứng cạnh nó thì thầm. Nó gật đầu rồi nói nhỏ vào tai Ryu.
- Hắc Long có chuyện. Về nhanh thôi. - nó ra ám hiệu cho Kun và Kio, cả 4 nhanh chóng rời khỏi trường. Trước khi đi Kun có dặn bọn hắn không cần lo rồi phóng đi luôn chẳng để ai kịp ứ ớ gì sắc.

10. Chap 10: Hộp Khẩn Cấp

Trên chiếc ghế bằng vàng nguyên chất được chạm khắc tỉ mỉ, nó ngồi đó chễm chệ như một bậc đế vương. Ngồi xung quanh là Ryu, Kio, Kun, Tiêu Quái, Tiểu Hồ, Tứ Long và 5 vị trưởng lão của Hắc Long. Đối diện nó là một màn hình máy chiếu lớn dùng để nói chuyện với nguyên thủ các quốc gia. Giọng nó vang lên đầy quyền lực

- Bắt đầu đi.
  - Theo điều tra tôi được biết trong bang có nội gián. Đầu tiên hắn tiếp cận với những người được giao nhiệm vụ chuyển lô hàng. Sau đó chính hắn đã tự tay kiểm tra nguồn hàng nhằm đánh dấu lô vũ khí chuyển đến Autraylia - Thanh Long chỉ vào kiện hàng được đánh dấu trên màn hình giải thích.
  - Trước khi hàng cập bến người của ta đã bị giết hơn một nửa. Chính xác là 214 người trong tổng 350 người được chọn. - Ryu tiếp lời
  - Đủ rồi. Thanh Long ta muốn gặp nguyên thủ các nước. - nó phẩy tay ra lệnh.
- Sau một hồi thuyết phục mấy lão cáo già khó tính thì nó đưa ra quyết định

- Kio và Tiểu Hồ quan sát việc lấy vũ khí dự trữ của bang. Nên nhớ đây là lô vũ khí cuối cùng, làm việc cho cẩn thận. Ai tới gần...GIẾT. - NÓI rồi nó quay sang Kun
- Kun và Tiểu Quái lo việc vận chuyển lô hàng ra bến cảng. Sắp xếp cho cẩn thận.
- Cuối cùng là Ryu và Tứ Long, các người lo việc hàng cấp bến. Lần này ta chuyển thẳng đến Itali. Trước khi xuống bến các người phải tận tay kiểm tra hàng. Rõ chưa. Bây giờ bắt đầu đi - nó chống tay xuống bàn ra lệnh.
- Rõ Lão Đại - tất cả người trong bang hô to. Trước khi giải tán nó gọi Ryu, Tứ Long và 5 vị trưởng lão ở lại.

11. Chap 11: Hợp Khẩn Cấp (2)

Sau một hồi bàn bạc các vị trưởng lão quyết định.

- Bang chủ, chúng tôi bàn bạc ki rồi. Tốt nhất chúng ta nên chơi trò đánh lạc hướng. - Nguyên trưởng lão lên tiếng.
- Ý các vị là... - Ryu thắc mắc
- Được... chuyển hàng này bây giờ chuyển đến Nhật. Tôi sẽ liên lạc với Aikito vùng bang quan đông bí mật bảo vệ nguồn hàng. Giải tán.

Các nguyên lão ai về nhà nấy. Ryu và Tứ Long cũng nhanh chóng đi làm nhiệm vụ, Lần này họ là người chuyển hàng không thể có sai sót, nếu không Lão Đại sẽ xử đẹp cả lũ.

Nó cũng nhanh chóng bước ra khỏi phòng họp, leo lên con quái thú Ecosse Spirit đen phóng khỏi lãnh địa Hắc Long.

Về nhà đánh một giấc mất kệ những gì vừa xảy ra. Nó bị thiếu ngủ trầm trọng, Nó cần được ngủ, thuốc ngủ cũng vô tác dụng với nó. Nhớ ra điều gì đó nó bật người dậy với lấy điện thoại trên bàn bấm số:

- Gọi ba có việc gì sao tiểu yêu - ba nuôi nó-bang chủ vùng bang quan đông: Hisatori Fuura
- Muốn mượn Aikito của ba - nó mệt mỏi dựa lưng vào thành giường.
- Được chứ. Con cứ tự nhiên
- Vâng. Chào ba - nó cúp máy cái rụp không đợi ông nói gì. (Con cái bất hiếu thế đấy)

Lần này nó không ngủ nữa mặc kệ là thiếu ngủ hay mất ngủ, nó đến chỗ máy tính xem tài liệu của bang, làm một cái bản thiết kế cho bộ sưu tập trang sức, quần áo rồi chui vào phòng luyện võ đến 1h sáng nó mới về phòng để ngủ. (Con này là trâu bò).

12. Chap 12: Ngày Xui Của Rey

Ring...ring...ring...

Đồng hồ vào thức vang lên đều đặn và kẻ trên giường kia vẫn không có ý định thức dậy. Thực ra không có Ryu đi học chung nó cũng chẳng muốn lết xác đến trường làm gì, nhưng mới vào học mà đã xin nghỉ thì người khác sẽ nghi ngờ... Lết thân hình giường rồi vào VSCN. Cũng như mọi ngày nhấp ngụm cafe đen đặc rồi nó tới trường Nhưng Lần này nó đi trên còn xe huyền thoại của mình: báo đen Ecosse Spirit phóng với tốc độ bàn thờ nó lướt lách trên con đường thưa người (mới có 6h sáng)

Chạy vào nhà xe dành cho bộ tứ (Hắn, Rey, Kio, Kun) nó thông thả lên lớp, lúc này Hắn và Rey cũng vừa tới.

- Quào... báo đen huyền thoại.. đứa nào chơi nổi vậy đám để đây. Nó không biết chỗ này dành cho ai à - Rey sau một hồi trầm trồ khen ngợi cũng chọt vào vấn đề.

- Chắc của Kio hay Kun. Mày lắm chuyện thật... hơn đàn bà rồi đấy - Hắn nhăn mày mỉa mai Rey rồi phá lên cười.

- Tao??? Đàn bà á?? Á á á ha ha ha... Cuối cùng cũng có mày công nhận giới tính của tao!! Chụttttt - Sau một hồi với màn tự kỷ mất mặt ấy Rey quay sang giả vờ hôn Hắn rồi cả 2 dí nhau lên lớp

- Ổn - chưa đặt chân vào lớp hàn khi đã dày đặc. Chẳng qua nó đang thiết kế một số vũ khí mới cho Hắc Long thì 2 tên điên này từ đâu chui ra cười hô hô làm nó giật mình hự luôn bản vẽ... đầu đang bốc khói, mắt long sòng sọc thì thủ phạm bước vào, không trào máu điên mới lạ.

- Hi! Ryn tới sớm vậy - Rey gãi đầu cười trừ, thấy nó không trả lời anh chàng quê quá về chỗ ngồi luôn. Một lát sau Ryna cũng tới (Kio và Kun lo vũ khí ở bang nên không đi học, còn Ryu thì làm người vận chuyển nên cũng nghỉ luôn)

13. Chap 13: Ngày Xui Của Rey (2)

- Ê... cộp cái bà biết sao nay mụ la sát nghỉ học không vậy? - Rey hỏi Ryna

- Tôi... - chưa kịp trả lời Rey đã cắt ngang.

- Mà thôi... mặt đực ra như thế chắc không biết rồi - Rey chìa môi xiên xỏ.

- Thì... - Ryna định phản bác thì Rey lại chen vô

- Đấy thấy chưa, tôi nói rồi mà, cô có biết... - Rey chưa kịp nói xong thì nó đã sừng cồ lên (thật ra từ khi quen bọn họ nó đã bắt đầu nói nhiều hơn, mà chị này mồm hòng người ta cũng không kém đâu)

- Gặm ít quá nên thiếu xương à? - nó nhướn mày nhìn thẳng vào Rey... Run cầm cập, Rey cầm luôn, Ryna được nó Bảo kê nên lẩn tới.

- Nay tôi nói thật... đàn bà tôi thấy nhiều rồi, đàn bà cái kiểu như anh là lần đầu đấy... Đây này, hòng tôi này vào trong mà ngồi luôn cho êm, cho sướng - rồi Ryna quay sang nó - Mà sao bọn họ nghỉ vậy Ryn. Hi hi..

Thật hết cách với mấy kẻ lắm chuyện này, mặc kệ bọn họ, nó không muốn ai biết thân phận của bọn nó cả.

- Kio bảo có việc - Hắn đọc sách trả lời thay nó. Rồi cũng chẳng ai nói gì cả. Đến khi ra về thì

- Đứa nào là Lâm Gia Kỳ ra đây tao bảo. Còn đứa nào tự xưng hotgirl no1, no2 đâu ra đây chị mày dạy luôn thể - một còn nhỏ tóc tém ngang vai nói to, đằng sau là hơn chục đứa con gái ăn mặc diêm dúa đủ đang khóac trên người bộ đồ của trường Royal.

- Con điên nào dám kêu tên của Đại ca tao vậy? - Rey lăm bầm quay ra đằng sau (tui đã nói rồi mà Rey tôn sùng nó lắm)

- Đứa chó nào mới sửa lên tiếng cho tao - còn cầm đầu sau một hồi gặm gừ mới biết là Rey nói. Mặt cắt không còn một giọt máu. Rey méo xẹo, mặt nhăn nhó trông đến tội

14. Chap 14: Đánh Nhau.

Một ngày Rey bị 3 đứa con gái chửi, bản mặt này còn để đâu được chứ. Ôi nhục. Nhục chết mất.

- Kiểm tao? Lí do? - tay xoay xoay cái ip5se, mắt hướng ra ngoài ban công, cái giọng trầm lạnh lẽo vang lên. Đây là Việt Nam ư??? Hay ở Bắc Cực vậy??? Ai cứu vớt đời tui tui với.... Cả đám con gái không hèn mà run lên một lượt.

- Ra sau trường gặp tao - tay thì run cầm cập nhưng vẫn mạnh miệng, dù gì cũng là chị Đại của Royal không lẽ lại sợ một con ranh.

Ồ. Con ranh. Để xem. Hôm nay máu chó có màu gì.

Tụi nó đi theo nhỏ tóc tém ra sau trường. Ở đó có hơn 200 đứa cả trai lẫn gái đợi sẵn. Một số trong đó là học sinh của trường khác thêm cái bà đứa có lẽ là đầu gấu. Con nhỏ tóc tém lên tiếng

- Mày thật không biết điều, mới vào trường mà chơi nổi. Limousine, Ecosse Spirit.. hừ. Nói xem mày ngủ với vào nhiều thằng mới đủ tiền mua mấy chiếc đó hả? Có chút nhan sắc mà muốn làm nổi ở đây à...

- Còn tính dụ dỗ anh Kio, anh Kun, anh Ken, anh Rey của tụi tao hả con ranh - nhỏ tóc đỏ nào đó chỗ mở vô “hát rap”

Phiền phức. Vì trai? Hừ... không còn gì làm mà đi giành trai à... mà có giành thì liên quan gì nó chứ. Thật rãnh rồi mà. Lũ diên này, hôm nay nó không muốn giết người. Chuyện ở Hắc Long đã đủ phiền rồi, còn thêm lũ mê trai này, đi học đúng là một sai lầm mà... Tức chết nó mất.

- Xử lẹ đi. Một - nó nhìn Ryna nói như ra lệnh. Ngon nhề.

- Tuân lệnh - Ryna giơ tay chào kiểu quân đội rồi quay qua mấy đứa bên kia - Lên hết đi. Boss tao mệt rồi. Nhào vô chị chấp hết

15. Chap 15: Đánh Nhau. Lão Đại Ra Tay

Thấy Ryna bắt nháo tụi kia sừng cò lên, nhào vào nhỏ như những con thiêu thân khao khát được chết. Nó đã điều tra về Ryna rồi mới cho nhỏ đánh nhau với tụi đầu gấu, nó chẳng muốn ra mặt làm gì chỉ tổ rắc rối. Hắc và Rey ung dung đứng cạnh nó xem phim kiếm hiệp miễn phí.

Ryna quả có tố chất nhưng sức lực thì không đủ. Đứa nào nhào vô thì nhỏ không thương tiếc cho ăn liên hoàn cước, máu me be bét. Nhỏ mệt rồi.

Rắcc...rắcc...

Tiếng xương gãy nghe “gìòn tan, êm tai” đến lạ thường. Tất cả quay người qua chỗ có tiếng xương gãy rùng rợn. Bàng hoàng. Bất ngờ. Giật mình. Hoảng hốt. Là nó. Khi đứng quan sát nó biết nhỏ mệt rồi, từ đằng sau 2 thằng con trai cầm gậy lao về phía nhỏ, nó nhanh chân chạy ra chụp lấy tay 2 tên đó và rồi... xương đi xa quá...xương đi xa tay quá...

Quả là Lão Đại của Hắc Long. Mọi hành động đều nhanh, gọn, lẹ làm cả bọn không kịp phản ứng. Hắc không ngờ thân thủ nó nhanh như vậy, thấy nó cứ lăm lăm lì lì hắc cứ tưởng nó không biết võ. “Cao thủ là đây! Thật ra em là ai? Xem ra tôi phải chú ý em hơn mới được” Hắc nhìn vào người con gái xinh đẹp trước mắt đang dùng chân xử gọn những tên còn lại.

Nó tiến tới chỗ nhỏ cầm đầu. Đôi mắt tím xoáy sâu vào tâm can ả. Thật lạnh lẽo và đáng sợ. Ánh mắt đó như thấu suốt cả thể giới.

- Mày. Muốn giống thế. Sao? - luồng khí nào? Ở đâu? Đang phả vào mặt ả.

- Muốn này này - không để ả trả lời Ryna đã nhào vào cho ả 2 cú đá xoáy ngang bụng văng ra xa. ả trừng mắt nhìn nhỏ.

- Đừng nhìn tụi tao bằng ánh mắt chó nhìn chủ như thế. Tụi tao không có hiên. Đụng thử xem, ai chết trước. Đừng ngạc nhiên. Vì tụi tao là ĐẦU GẤU, sợ chưa. Giờ thì biến - Ryna giơ nanh khoe vuốt, hù dọa

các kiểu ả ta mới gượng đứng lên bỏ đi, đã vậy còn gửi lại cho nhỏ một câu làm nhỏ tức anh ách “ĐẦU GẤU...con này điên chắc”

16. Chap 16: Giết Người

“Tân bang chủ của Hắc Long quả không tầm thường. Để xem cô tài giỏi đến đâu” một tên lạ mặt nấp sau bụi cây nở nụ cười nửa miệng thích thú rời khỏi nơi ẩn náu. Nó biết chứ. Nhưng nó muốn xem tên đó tính chơi trò gì với nó. Ryna nín lấy tay nó lắc lắc:

- Boss à! Mình về nhà cậu chơi được không? Năn nỉ luôn á - nhỏ ngoái đầu ra đằng sau nháy mắt với hắc và Rey.

- Phải phải - Rey và Ryna cứ nheo nhéo bên tai nó. Khốn nạn. Đời thật khốn nạn.

- Tôi cũng đi nữa - hắc lên tiếng. Hắc muốn biết nó sống ra sao (siêu lòng nó rồi), hơn hết là Hắc muốn biết nó có phải “người đó”. Nó nhú mày nhìn hắc

- Đi - nó gọi điện cho người lên mang xe của nó về rồi cũng tụi hắc... đi bộ.

Nó thích thả bộ trên con đường này. Quang cảnh hữu tình, không khí trong lành, đặc biệt là yên tĩnh. Thế mà ở đằng sau có 3 tên không biết điều nói suốt chặng đường (hắc chỉ nói vài câu rồi thôi, ngoài ra là 2 đứa điên kia say sưa “chặt chém” nhau). Từ xa tiến lại 5 người mặc đồ đen, ánh mắt sắc lạnh, mặt không cảm xúc, có lẽ là sát thủ đang tiến thẳng về phía tụi nó. Một người con trai khuôn mặt anh tuấn hỏi nó

- Cô. Hắc Long - kiểm lời y hệt nó.

- Oh yes. What the hell? - nó thường trả lời bằng TA với những người như vậy.

Tên đó cũng không nói gì mà cũng 4 tên còn lại xông vào đánh nó luôn. Nó nhẹ nhàng né từng đòn, dùng chân cản lực đánh của từng tên kết hợp với đầu gối tấn công phần eo làm đối phương mất sức rồi bắt đầu hạ gục từng tên.

Click... Tiếng đạn lên nòng.

Pằng... Pằng... Keng

2 viên đạn bay ra cũng lúc chạm vào nhau rồi cũng rớt xuống.

Pằng...

Một thân ảnh ngã xuống, máu chảy ra từ ngực trái thấm đẫm nền đường... Sau khi viên đạn đầu tiên rớt xuống, không chần chừ nó bắn luôn viên thứ 2. Bọn sát thủ đã bỏ đi, chỉ còn lại 3 tượng đá đứng đó hết nhìn cây súng -> tên bị giết -> chuyển sang nó. Cứ thế lặp đi lặp lại đến khi nó lên tiếng:

- Đi

17. Chap 17: Giết Người (2)

- Boss, cậu vừa giết người. Đây là thời pháp trị, giết người sẽ bị bắt tù - Ryna đi song song với nó, nói những gì nhỏ đang lo sợ trong lòng. Nó không nói gì chân vẫn rảo bước đều.

- Em là người của Hắc Long sao? - hắc bắt chợt hỏi nó. Đây là lần đầu tiên hắc bắt chuyện với nó. Nếu nó bị bắt nó có thể dùng thế lực ra ngoài hắc cũng không cần lo nhiều nhưng nếu nó là người của Hắc Long thì hắc sợ là nữ chủ kia sẽ không tha cho nó... (trời ơi bang chủ đang trước mặt nhà người đó)

- Ủ - nó vẫn luôn tự hào về Hắc Long bang của nó, không có lí do gì mà nó phải phủ nhận nó không phải người của Hắc Long cả.

- Oaaa... hồi nãy cách em bắn súng thật oai nga~. Em không sợ bị bắt tội à. Dù gì cũng là giết người - Rey cũng chạy lên đi ngang với nó.

- Giết người? Hừ. Chuyện thường - câu nói của nó nhẹ tựa lông hồng mà như chuông đồng giáng xuống đầu cả đám.

- Thế em làm chức gì trong Hắc Long vậy? - Rey tò mò hỏi thêm.

- Chức lớn - tất nhiên phải lớn rồi. Ngầu thế mà. Hỏi thừa

- Anh có thể gọi em là Lão Đại không? - Rey hỏi tiếp, lần này làm nó hơi bất ngờ nhưng nhanh chóng lấy lại vẻ mặt "I don't care" thường ngày.

- Tùy. - cũng không quan trọng lắm. Ai gọi thì cũng vậy thôi. Lão Đại? Hừ. Nó nghe quen rồi. Thêm một người cũng chẳng sao. Chỉ mong tên thần kinh này đừng là cái đuôi của nó nếu không sẽ phiền phức lắm. Rey nói nhiều quá mà.

Đi khoảng chừng 20 phút, chân Rey và Ryna rã rời, người rữ rượi thì cũng tới được nhà nó. "Xa hoa thật" cả 3 người thầm thốt lên.

Ủa ủa mà cái gì xa hoa??? Ta có thấy gì đâu. Chỉ là căn biệt thự thôi mà. Chẳng lẽ mấy người hong có??? Chắc chắc...

Thật ra thì nói biệt thự cũng không phải mà là...lâu đài mới đúng. Căn biệt thự được xây theo phong cách phương Tây. Gồm 3 tầng: tầng 1 là phòng khách nối liền với nhà bếp. Tầng 2 là phòng của anh em nhà nó và Ryu (Ryu vẫn hay qua nhà nó ngủ kè) gồm 5 phòng. Tầng 3 là phòng nghỉ của khách gồm 8 phòng. Tất cả các phòng đầy đủ tiện nghi. Muốn vào được bên trong phải đi qua một con đường dài men theo dãy oải hương nên thường có xe đưa vào. Còn nhiều nữa mà thôi. Nghỉ phở.

18. Chap 18: Thăm Nhà Lão Đại

Muốn vào được nhà chính phải đi qua 2 cửa lớn. An ninh rất nghiêm ngặt, cửa nào cũng có 3-4 người luôn đi kiểm tra đội ngũ vệ sĩ cũng như người làm.

Đi vào cửa đầu tiên là 30 vệ sĩ cấp cao đang thay phiên trực, thấy nó tới đám người dạt sang 2 bên xếp thành hàng gấp người cúi chào nó.

- Lão Đại

Nó gật đầu rồi cứ thế đi thẳng, hần cũng chẳng nói gì nói tiếp theo sau nó. Để lại 2 con người đang mắt tròn mắt dẹt nhìn. Bọn người này... Asshi...bộ các người lạ lắm sao? Nhà các người không có vệ sĩ à? Làm gì mà cứ táy máy với đám vệ sĩ nhà nó vậy. Hết sở soạn rồi néo bên này lại mò sang bên kia (2 người thật là bệnh hoạn nga~), hết thay nhau chọt chỗ này cù chỗ kia mà ta nói họ vẫn cứ pho tượng _ đứng im mặt không cảm xúc. Chán chết mà. Ủa ủa mà nó đâu rồi??? Đến khi phát giác ra thì nó và hần đã đi một đoạn khá xa làm Ryna và Rey đuổi theo muốn đứt hơi. Nghiêm chỉnh chút đi. Nó cũng t,hật biết cách hành hạ họ a~...

Đến cửa thứ 2 thì chỉ có 10 vệ sĩ canh cửa và 5 người làm đang quét dọn, tỉa cây.

- Lão Đại - đám vệ sĩ thấy nó thì lập tức đầu cúi 90° cung kính

- Chủ tử - theo sau là đám người làm cũng đang gấp người chào nó.

Nó phẩy tay rồi bước vào nhà. Đi thẳng lên phòng thay đồ, cất bản vẽ về số vũ khí mới, xuống nhà với phòng cách ăn mặc cá tính: áo full đen rộng, đi kèm với quần joggy. Đen nguyên cây. Sắc mùi gangster. Đây cũng là phong cách ăn mặc thường ngày của nó. Ngoại trừ váy ra, thì chỉ cần là màu đen thì nó đều mặc hết. Nó nhâm nhi ly cafe đen mặc kệ mấy tên kia đang xì xầm bàn luận về ngôi nhà. Được một lát thì

nó lấy lý do bận giải quyết một số việc rồi đuổi khéo bọn hắc về. Ryna cứ nằng nặc đòi ở với nó hôm nay không nhỏ sẽ ăn vạ khóc lóc đủ kiểu nên nó đành xếp phòng cho nhỏ.

19. Chap 19: Lộ Thân Phận

Sau khi lên phòng nó gọi điện cho Ryu và Kun hỏi thăm về tình hình của lô vũ khí. Mọi chuyện vẫn êm xuôi cho đến 4 ngày sau. Nhóm người của Ryu trở về.

—— Trường Royal ——

Chưa thấy mặt mà đã nghe thấy tiếng hét lạnh lốt đến nhức đầu của Ryu

- An_nhờng_ha_sê_dô - Ryu vui vẻ chạy tới câu tay Ryna rồi nhảy sang bàn nó.

- Dô... dô dô - câu nói chọc ghẹo từ đầu vang lên... Chết mà rồi con. Ryu lừ mắt ra đằng sau nhìn thủ phạm đang ung dung... ăn xôi. Cảm giác có ai đó nhìn mình tên đó quay lại... Xẹt... Xẹt... Ồi mẹ ơi... điện nơi đầu phóng ra tùm lum cháy áo bốn thiếu gia rồi... Còn ai khác nữa ngoài cái tên được mệnh danh là chúa vô duyên, tính đàn bà của năm _ Rey Cute... Vỗ tay... Tung hoa... Tung hoa...

- Làm gì nhìn tôi ghê vậy, ế ế đừng nói với tôi là em ế lâu ngày rồi nay thấy tôi đẹp trai xiêu lòng tôi gọi nha - Rey tưởng tượng mắt chớp chớp, cái bản mặt ham hố đến phát sợ.

- Hừ... Chỉ có chó mới biết độ khó của việc gặp xương. Chỉ những thằng điên mới phát hiện độ tang thương của việc ế... Vậy anh là chó, là xương hay là thằng điên trong câu nói này - Ryu cười khẩy, chống cằm nhìn Rey.

- Này em nói gì vậy hả??? Thôi thôi... thích tôi thì cứ nói thẳng làm gì em phải xiên xỏ tôi để chữa ngứa - Rey cũng phè phỡn gớm... ta đã nói tên này mặt dày lắm mà.

- Vàng và đô la đua nhau lên giá....chứ cái bản mặt anh có lên đầu mà chảnh dữ vậy - Ryu chẳng vừa, đắp lại ngay

- Cái mặt anh...- đang tình cái lại thì... Bốp... mặt Rey in nguyên hình chiếc giày. Ta nói... ngu thì chết bệnh tật gì.

- SAo?? Cái mặt anh làm sao... Anh có cửa với tôi... đường đường là Nhị tử của Hắc Long mà phải để ý cái tên dê cụ như anh à... anh xem thường Hạ Ngọc Vy Thanh tôi vừa thôi.. - Ryu hét thẳng vào mặt Rey không thương tiếc mà không để ý rằng phía sau có 3 khuôn mặt đang đen lại, còn 2 khuôn mặt thì ngơ ngàng.

- Em vừa nói Nhị tử của Hắc Long... người được Nữ Chủ tín nhiệm - hắc đưa mắt nhìn Ryu đang thất thần. Nhỏ đã lỡ làm lộ thân phận. Hình phạt sẽ không nhẹ, huống hồ nó là người tuân thủ quy tắc... tình cảm không có tác dụng ở đây...Lần này Ryu chết chắc

20. Chap 20: Lộ Thân Phận (2)

- Em... - Ryu đang rối lên không biết phải trả lời ra sao

- Mày nghe lầm rồi, không phải đâu - Kun lên tiếng đỡ lời

- Phải đó - Kio cũng hòa theo đánh lạc hướng. Nhưng hắc là ai chứ, để leo lên cái vị trí “vua thị trường” này thì ắt hẳn thính giác hắc rất nhạy bén

- Còn em, em cũng nghe Ryu nói vậy mà - Lần này là Ryna lên tiếng - cậu thật là người của Hắc Long bang sao?

- Thật ra tớ... - Ryu định chối thì

RẦM... Nó đập bàn đứng dậy lạnh lùng nhìn Ryu

- Có lẽ tôi nên cắt hết lưỡi của các người... hừ...thân phận bị lộ thì bản thân các người tự biết làm gì rồi. - nói rồi nó đứng dậy bỏ ra ngoài cũng không biết là nó đi đâu. (Chắc đi về)

- Các người đã vừa lòng chưa? Gặp hỏi để làm gì? Các người lơ đi là được rồi mà. - Kio tức giận đập bàn rồi bỏ đi. Ryu cũng xách cặp của cô và nó không nói gì mà, đi theo Kio.

- Hừm... Vâng. Chúng tôi là người của Hắc Long, vui chưa? Nếu Ryu có chuyện gì thì các người đừng hòng yên thân. Bạn bè tôi cũng không nể đâu. - Kun nhìn bọn hắn rồi quay qua Ryna - cả cô cũng vậy - và đi ra ngoài luôn. Để lại 3 con người đứng đó, 3 cảm xúc đan xen. Là họ đã sai khi cố gặp ép Ryu thừa nhận thân phận hay là tụi nó sai khi che giấu họ. Ánh mắt khi này là sao? Bọn họ sai rồi chẳng? Có phải từ nay họ sẽ mất đi 4 người bạn? Lão Đại? Boss? Họ hồi hận rồi. Hắn ngồi im đó ánh mắt nhìn xa xăm. Là do hắn cố chấp. Từ lúc biết nó cũng là người của Hắc Long tâm trí của hắn không yên, lúc nào cũng nghĩ về nó. Hắn muốn biết mọi thứ về nó, đến khi Ryu nói bản thân cô là Nhị tử của Hắc Long hắn sợ lắm. Sợ nó cũng nằm ở vị trí đó. Nữ Chủ vốn tàn nhẫn, chỉ cần sơ suất nhỏ dù là thân tín bên cạnh cũng bị giết như thường. Nhưng ánh mắt nó nhìn hắn lúc đó là sao? Ánh mắt lạnh lẽo, vô hồn. Hắn đau lắm. Hắn thích nó mất rồi. Dù chỉ mới gặp đây, dù chỉ mới tiếp xúc với nó vài lần và nói được với nhau vài câu nhưng hắn có cảm giác như đã quen nó lâu rồi. Thật khó chịu. Hắn phải tìm hiểu thật kĩ về nó mới được. Hừmm...

21. Chap 21: Hình Phạt. Thoát Nạn

— Tại Hắc Long bang —

Căn phòng tràn ngập bóng tối, không xác định được phương hướng, không khí trở nên ngột ngạt, nơi đây không có dấu hiệu của sự ấm cúng — một bầu trời đầy âm u.

TÁCH...

Một hàng dài bóng đèn được bật lên. Ở vị trí cao nhất, nó đang ngồi đó, tay phải cầm ly uyt-ky tay trái cầm điều xì gà, chân bắt chéo, ánh mắt kiên định nhìn cô gái đang quỳ phía dưới. Không chút run sợ, khuôn mặt trắng ngần không cảm xúc. Ryu đã quỳ ở đó hơn 30 phút, cô không nói gì chỉ chờ phán xét từ nó.

- Nói - nó lạnh lùng nháp một ít rượu.

- Là thuộc hạ có tội, Lão Đại cứ xử tội. - Ryu quỳ gối theo kiểu quỳ của người Nhật, đó cũng là cách quỳ dành cho những kẻ có tội trong bang.

- Là cố tình hay vô tình? - nó nhìn Ryu.

- Là vô tình - Ryu cúi gằm mặt Nhưng giọng nói vẫn không chút e sợ.

- Tốt. Lôi ra xử theo bang quy - nó phẩy tay ra lệnh.

Đúng lúc đó Tứ Long bước vào. Ban này khi về tới đây Tứ Long đã được nghe Kun thuật lại nên Tứ Long quyết định vào đây giúp Ryu.

- Lão Đại - Tứ Long quỳ xuống hô to.

- Chuyện gì - nó không nhìn Tứ Long mà hỏi chuyện.

- Nguyên thủ các nước gửi lời cảm ơn đến Lão Đại và đặc biệt khen ngợi Nhị tử. Lần vận chuyển này do ban đầu có sơ suất nên họ chỉ gửi chúng ta 60 tỉ bảng Anh, bù lại họ chỉ ra thêm 10 tỉ bảng Anh nhằm cảm ơn Nhị tử. Hết - Thiên Long báo cáo trong khi Kỳ Long đưa vali tiền cho nó. Nó vẫn không nói gì.

- Lần này Nhị tử có công lớn. Coi như lấy công chuộc tội, Lão Đại mong người suy nghĩ lại. - Quang Long ôn tồn nhìn nó. Để một quân sư tài ba như Quang Long ra tay thì cảm cũng thành cơm.

- Tội chết được miễn tội sống khó tha. Đánh 50 gậy, số tiền các nguyên thủ cho người phải chia đều cho anh em của Hắc Long, tháng này cũng cắt luôn tiền chi tiêu. Ra ngoài nhận phạt. - nó vẫn nhìn Ryu, phẩy tay cho cô lui ra ngoài.

- Cảm ơn Lão Đại - Ryu vui mừng nhận lệnh, cô cũng không quên quay qua cúi đầu cảm ơn Tứ Long - Đa tạ các vị - rồi ra ngoài chịu phạt

Nó cho Tứ Long lui, một mình ngồi đó nhìn ra bầu trời đêm. Tự nhiên nó nhớ tới cái bản mặt của hắn, nếu không vì tội hắn Ryu đã không như vậy, nó cũng không muốn phạt nặng cô, nhưng bang quy đã nêu rõ nó không thể thiên vị. Thật mệt mỏi.

22. Chap 22: Xin Lỗi

Nó mệt mỏi phóng xe về nhà, vừa tới cổng đã thấy bọn hắn đứng đợi sẵn, nó xuống xe ra lệnh cho người cất xe vào nhà rồi bước tới chỗ bọn hắn.

- Lão Đại, bọn anh muốn tới xin lỗi mọi người - Rey buồn bã nhìn nó. Ryna và hắn cũng gật đầu đồng tình.

- Vào đi

Đi theo nó vào trong nhà, nhưng không thấy Ryu đâu, hắn định lên tiếng hỏi thì nó đã trả lời.

- Hắc Long. Lát nữa về - nó đứng dậy bỏ lên phòng thay đồ. Xuống nhà với bộ pyjama đen, nó ngồi xuống ghế sofa đối diện họ. Nó lắc cái chuông cho người làm mang cafe, nước cam lên cho họ còn mình thì ngồi đó không nói gì. Ngôi nhà tuy to đẹp nhưng lại mang cái hơi thở lạnh lẽo như chính chủ nhân của nó vậy. Một lát sau có 3 bóng người bước vào, hay đúng hơn là 2 người dìu 1 người. Ryu khó khăn ngả người vào Kio để lấy điểm tựa, Kun thì quàng tay cô lên cổ mình để Ryu khỏi ngã,. Thấy người Ryu đầy máu me bọn hắn đứng bật dậy, Rey nghẹn lại không nói nên lời, Ryna đã rơi nước mắt tự vào giờ.

- Đến đây làm gì? - Kio khó chịu nhìn bọn hắn.

- Anh à... em nghĩ họ biết lỗi của mình rồi. - Kun thở dài nhìn Rey đang đứng đó.

- Nữ tử ấy độc ác đến vậy sao? Thân tín cũng không tha - hắn nhìn Ryu hối lỗi.

- Nhân từ thì sao làm đại sự - câu nói nhả ra từ miệng nó làm bọn hắn đứng hình.

- Việc làm của nữ tử ấy anh có thể hiểu được, nhưng em là bạn thân của Ryu sao lại nói vậy? - hắn nhìn nó thắc mắc.

- Anh muốn biết? - nó cũng nhìn lại hắn.

- Phải, là anh muốn biết! - hắn khẳng định.

- Hmm... cũng do sự tò mò và cố chấp như vậy nên anh góp phần tăng thêm “vẻ đẹp” hoàn mỹ trên người Ryu đấy. - nó nhếch mép nhìn hắn, hắn quay mặt đi lơ ánh mắt đó của nó. Phải! Do sự cố chấp này hắn đã hại Ryu. Nhưng hắn thật sự muốn biết có thật là nó nhẫn tâm như vậy.

- Rồi sau này các người sẽ hiểu tại sao tôi vô tâm như vậy - nó quay sang Ryu - mình đã pha nước ấm và chuẩn bị thuốc rồi. 2 anh đưa cậu ấy lên phòng đi, dì Lan sẽ tắm cho cậu ấy - vẫn hơi thở cường đạo ấy nhưng giọng nói ấm áp hắn, nó nhu tình nhìn Ryu khiến cô nàng nở nụ cười tươi như hoa mặc dù đang bị thương nặng.

- Ryn. Xin lỗi và cảm ơn cậu. Mãi yêu - cô nhìn nó rồi để Kun và Kio dìu lên phòng.

23. Chap 23: Xin Lỗi (2)

- Thăm rồi. Xin lỗi rồi. Về đi - nó chấp tay nhìn ra cửa.

- Bọn anh muốn nói chuyện với Kun và Kio một lát - hấn dụi dằm nhìn nó. Chẳng nói gì nó xoay người định bước đi thì bị Ryna gọi giật lại.

- Boss. Tổ muốn nói chuyện với cậu một lát.

- Đi.

Cả 2 ra sau vườn nói chuyện, nó ngồi trên cái xích đu kiểu cái thúng được lót nệm đàn hoàng, xích đu to đủ 4 người ngồi. Thấy nó ngồi Ryna cũng chui vào ngồi theo, nhỏ thích thú sờ soạng cái xích đu ngộ nghĩnh.

- Boss. Làm việc ở Hắc Long có nguy hiểm không? - Ryna miệng tuy hỏi nhưng không nhìn nó

- Có. Rất nguy hiểm. - nó nhú mày trả lời câu hỏi của nhỏ.

- Vậy tại sao cậu và họ (nói Ryu, Kun, Kio) vẫn tham gia vào bang. Mọi người không sợ sao?

- Sợ? Đó là thứ gì chứ? Từ khi sinh ra tôi đã gắn liền với Hắc Long, nó là sinh mạng của tôi. Còn như Ryu, nó chỉ là muốn ở bên cạnh tôi chia sẻ công việc, quan tâm khi bang có chuyện, nó luôn ủng hộ tôi mọi thứ. Chúng tôi là sống chết có nhau, mặc dù nó phải chịu nhiều đau khổ như các người vừa thấy đó. Nhưng nó chưa vào giờ oán trách tôi cả. - nó tự cười cho chính bản thân nó. Nó có tài đức gì mà mọi người ai cũng nguyện chịu khổ vì nó chứ. Đây là lần đầu tiên nó tâm sự với người khác, cũng là lần đầu nó nói nhiều như vậy.

- Nếu tổ muốn gia nhập Hắc Long thì sao? - Ryna nhìn nó buồn buồn.

- Không thể. Cậu không giống Ryu, nếu không được huấn luyện kỹ năng của một sát thủ thì đừng hòng thấy được cánh cửa của Hắc Long. - nó xua tay phản đối.

Ryna phải vờ vờ, năn nỉ, cầu xin khóc lóc lắm nó mới đồng ý cho nhỏ vào đợt huấn luyện bí mật của nó.

Bên tụi hấn cũng tốt hơn, cuối cùng cũng làm hòa được với anh em Kio. Tuy không phải ruột thịt nhưng tụi nó đã bên nhau 17 năm, chứng kiến Ryu lớn lên nên họ thương Ryu như thương nó vậy. Làm tổn thương Ryu như vậy họ xót lắm chứ, không giận mới lạ.

Hấn đứng dậy ra ngoài tìm nó, tự nhiên hấn muốn nhìn thấy nó. Thịnh Thịnh... Thịnh Thịnh... Tim hấn đập nhanh khi thấy nó cười với Ryna. Nụ cười đẹp tuyệt, nó không còn vương vẻ lạnh lùng nữa. Cứ đà này hấn sẽ say nó mất thôi.

24. Chap 24: Tầm Sư Học Đạo

Thời gian trôi qua nhanh thật. Mới đây mà nó đi học đã được hơn 1 tháng. Hôm nay nó và Ryu quyết định dậy sớm để đi bộ tới trường. Tiếng lá xào xạc, chim hót líu lo, gió nhẹ đưa từng hơi thở lạnh phả vào mặt 2 đứa. Từ ngày vết thương của Ryu lành lặn, cô nhóc nói nhiều hơn hấn, độ móc họng cũng tăng lên mức lever max. Chắc thời gian dưỡng thương cô nhóc tu luyện nhiều lắm. Haizzz....

Đang ngân nga bài "Because i love you" (Kim jong kook) thì từ đâu nhảy ra 10 tên mặt áo đen. 1 trong 10 tên đó thì đeo mặt nạ, ắt hẳn tên này là chỉ huy. Ryu ngừng hát, mặt cô nghiêm túc lạ thường. Không ai nói gì với nhau, tất thấy 9 tên lao vào nó và Ryu, nó nhanh chân né sang một bên để lại 1 mình Ryu tham gia trận chiến. Ryu đang giết tên thứ 4 thì hấn và Rey từ xa chạy lại. Ryu không mang vũ khí, trong khi họ đều là sát thủ đã được huấn luyện nên cô hơi khó khăn để giết chúng.

- Giết hoặc bị giết. - giọng nó băng lãnh.

Rey đứng đó, nhìn người con gái trước mặt đang giết người mà khê rùng mình. Cậu không ngờ Ryu ra tay cũng độc ác như vậy. Từ đầu đến cuối hắn chỉ chú ý mỗi tên đeo mặt nạ đang chuẩn bị đi chuyển đến chỗ Ryu. Nó vẫn đứng đó và không có ý định sẽ giúp Ryu. Đến khi nắm đầm của tên đó cách tay Ryu 1m thì bị bàn tay hắn cản lại. Nó bất ngờ nhìn hắn. Không phải vì hắn giúp Ryu mà vì lực từ tay của hắn, không khó để quan sát được tên sát thủ kia dùng lực rất nhiều, cản được không phải chuyện dễ. Nhưng, nhìn hắn kia, cứ như hắn nắm lấy tay một đứa con nít vậy.

- Trận này là của anh và tôi - hắn thả tay ra, không thủ thế, vẫn đứng im đó, tay thả lỏng. Chính lại cái mặt nạ rồi tên đó lao vào hắn, vẫn dùng một tay hắn lách người ra đằng sau, nhanh như chớp một cú đâm ngược tên đó đã nằm quằn quại dưới đất. (Sát thủ gì cùi bắp vậy??) Nó nhếch môi tiến lại chỗ hắn. Chân đạp lên người kẻ nằm dưới kia.

- Nói với Dương Thái đừng có vội vàng như vậy. Ngày này của 4 năm trước tao tha cho hắn 1 mạng nhưng lần sau còn chưa chắc đâu - nó quay Ryu nháy mắt, ngay lập tức 9 tên nằm dưới đất kia ăn đạn chết tại chỗ.

25. Chap 25: Tầm Sư Học Đạo (2)

Nó kéo tay hắn ra xa. Hắn giật mình thoáng đỏ mặt miệng không ngừng cười như thằng ngố.

- Tôi muốn học chiêu đó - nó thẳng thắn là vậy. Nó ghét vòng vo rắc rối.

- Phì... em bá đạo thật - hắn bật cười với cách xin xỏ của nó

- Tôi muốn học nó - nó nhắc lại. Hừ.. Từ khi lãnh đạo Hắc Long nó đã sớm vứt bỏ đi cái tự tôn của mình rồi. Chỉ có sức mạnh mới có thể sinh tồn.

- Được. Nhưng có 3 điều kiện. - hắn nguy hiểm nhìn nó, không còn thấy đâu 1 thiếu chủ lạnh lùng nữa.

- Nói - nó không chần chừ. Có ai muốn cho không thứ gì, gì thì gì cũng phải có cái giá của nó

- Để sau này, bây giờ chưa nghĩ ra. - hắn nhu tình nhìn nó mỉm cười. Cô nàng này, bá đạo thế là cùng. Nó quay lưng đến chỗ Ryu đang cãi nhau với Rey chỉ vì anh chàng lỡ giẫm chân cô mà không xin lỗi. Chẳng nói chẳng rằng nó lôi Ryu đi luôn. Rey tức lắm nhưng chẳng dám ý kiến, ăn đầm của nó như chơi chứ đùa à.

— Công viên —

Hắn hẹn nó ra công viên luyện võ. Nó vốn là con nhà nòi nên học rất nhanh. Ngay cả hắn cũng không đánh lại (tất nhiên trước giờ có thắng được nó đâu)

Hắn đưa chai nước cho nó, lấy tay vén phần tóc ướt của nó sang một bên, nó cũng không phản ứng gì.

- Làm bạn gái anh đi. - hắn chống cằm nhìn nó đực mặt ra. Nó không ngờ hắn lại đề nghị với nó chuyện như vậy.

- Không - Đã nói là nó rất thẳng thắn a~. Thẳng thắn đến đau lòng.

- Đó là điều kiện đầu tiên của anh.

- Được. - không đó dự, nó đồng ý ngay, nó không thể thất hứa. Với nó nguyên tắc và uy tín là đặt lên hàng đầu. Đã hứa với người thì không thể thất hứa. Bạn gái thì bạn gái. Chẳng sao cả. Nó nhất định sẽ khiến hắn nói chia tay với nó thì thôi. Yêu đương. Nó không rảnh rồi đến thế. Hắn cười tui nhu tình nhìn nó. Hôm nay hắn rất vui.

26. Chap 26: Thêm Thành Viên Mới

Ryna sau 3 tháng được nó đào tạo cuối cùng cũng đường đường chính chính là người của Hắc Long. Hôm nay nhỏ sẽ được diện kiến Lão Đại nên đã chuẩn bị tinh thần Từ sớm. Nhỏ muốn xem Lão Đại mặt mũi ra sao có như người ta đã đồn hay không: Nữ Chủ của Hắc Long là Lão Đại quyền rũ nhất lịch sử Thế Giới Ngầm và lúc đó nhỏ sẽ làm việc gì ở Hắc Long.

Cạch...

Ryna ngoái đầu ra đằng cửa. Ryu, Kun, Kio, Tứ Long, Tiểu Quái, Tiểu Hổ và 5 vị trưởng lão đang tiến vào, ngồi đúng vị trí của mình. Ryna mặt không biểu hiện lấy một cảm xúc nào, nhỏ vẫn đứng đó đợi Lão Đại.

Lộp cộp....lộp cộp...

Tiếng giày va vào nền đất lạnh nghe đến rợn người. Nó bước tới ngồi chễm chệ ở vị trí cao nhất và duy nhất, nó thích thú nhìn Ryna đang ngạc nhiên tròn xoe mắt nhìn nó. Đám người của Hắc Long và Ryu thấy nó thì đứng dậy xếp thành 2 hàng quỳ rạp xuống chỉ trừ 5 vị trưởng lão được nó cho phép đứng chào.

- Lão Đại

- Tốt. - nó cho mọi người đứng lên. - Tứ Long bắt đầu đi.

Sau khi Kỳ Long nêu các quy tắc trong bang thì Hoàng Long đứng dậy giới thiệu và nêu chức danh sau này của Ryna.

- Cô là người do chính Lão Đại đào tạo thì ắt hẳn không tầm thường. Sau khi xem qua cuộc khảo sát và họp bang mọi người quyết định để cô làm Tam tỷ của bang cùng Lão Đại và Nhị tỷ giải quyết công việc.

Sau khi ấn định Ryna là Tam tỷ của Hắc Long thì đám thuộc quỳ xuống cung nghênh tân đường chủ.

- Tam tỷ thiên tề.

Để khẳng định chức danh của mình trong bang Ryna lạnh lùng gật đầu rồi cũng quỳ xuống

- Nguyên trung thành với Lão Đại.

- Tốt. Lễ kết nạp kết thúc. - nó tuyên bố rồi đứng dậy đi ra ngoài, đợi nó đi khuất mọi người mới dám bước ra. Ryna nhanh chân chạy tới chỗ đám người của Kio.

- Em không ngờ Ryn lại là Lão Đại của Hắc Long. Vậy mà trước giờ em cứ sợ cậu ấy làm sai chuyện gì sẽ bị Hắc Long bang xử tội. Giờ thì.... haizzz - nhỏ thở dài.

- Haha... nó còn nhiều điều thú vị lắm. - Kun cười lớn tay vuốt tóc Ryna rồi cả 4 người lên xe phóng về nhà... Ngoài khi bóng tối đang vào tràm...

27. Chap 27: Vì Anh Yêu Em

Sáng sớm hần đã phóng con siêu xe sang nhà để đón nó đi học. Hôm nay đặc biệt hần có quà cho nó. Chưa bao giờ hần cười nhiều như vậy, hần đã phải đứng soi mình trong gương và cười rất lâu, điều này chứng tỏ hần yêu nó cỡ nào. Thấy nó từ trong nhà đi ra hần mới chịu dừng cái điệu cười chết ruồi ấy đi. Nhưng chỉ được một lúc, hần lấy tay chỉnh lại vạt áo, lại nhìn nó cười tiếp. Lầy vậy mà...

- Tặng em. - hần chìa một cuốn sách có bìa đen đẹp mắt ra trước mặt nó. Cầm lấy quyển sách môi nó khẽ nhếch lên tạo thành một đường cong tuyệt đẹp.

- Ừm... - không một câu cảm ơn, nó thản nhiên mở cửa xe chui vào trong rồi ngồi ngay ngắn.

- Nó rất quý. - hần nhấn mạnh 2 từ “rất quý” nhắc nhở.

- Quý? Không. Nếu anh thích tôi sẽ cho anh cả đồng. - nó giơ quyển sách trước mặt hân.
- Anh khó khăn lắm mới có được. Là kiếm thuật của vùng bang quan đông. - lấy tay gạt quyển sách xuống, hân nhìn nó khó hiểu. Vì biết nó thích võ thuật nên hân quyết định tặng nó quyển sách quý này. Đây là quà Rey đi Nhật về tặng hân, Rey còn nhấn mạnh với hân đây là hàng cực cực kì hiếm.
- Chỉ là đồ giả sao anh lại phí công vậy. - nó ngã người ra ghế phụ nhìn hân qua gương chiếu hậu
- Đồ giả? Không thể nào. - hân giơ giấy giả cầm lấy quyển sách.
- Nếu anh thích tôi có thể tặng anh quyển gốc. Sao lại phí công tìm kiếm mấy thứ này cho tôi.
- Không phí. - hân khẽ cười.
- Hửm... - nó nheo mày tỏ vẻ không hài lòng về câu trả lời
- Vì anh yêu em... - hân chu môi trả lời kiểu cute.
- Nếu tôi nói không. - nó cười khẩy.
- Vậy thì.... anh vẫn yêu em. - hân nghiêm túc.
- Vì sao?
- Vì anh yêu em. - vẫn là câu trả lời đó. Nó phì cười. Ai lại nghiêm túc như vậy chứ. Đúng là hân nhây quá cỡ đỡ không nổi. Thật ra nó cũng có chút tình ý với hân chứ bộ, chẳng qua ở thời điểm này với nó thì tình yêu là một thứ gì đó cực kì xa xỉ. Nó không muốn vướng vào những phiền hà, rắc rối không đáng có như vậy.
- Phí lời. Vì quyển sách không đáng giá này là quà của anh tặng nên tôi sẽ miễn cưỡng nhận lấy nó vậy. Đi thôi. - nó giật lại quyển sách rồi cất vào balo của mình. Hân thấy vậy thì vui hân lên. Miệng nó tuy nói vậy thôi chứ hân biết tổng là trong lòng nó nghĩ khác. "Tên Rey chết tiệt dám lừa ta". Haha...mi chết chắc rồi... Trong khi hân nguyên rửa Rey không thương tiếc thì ở lớp cậu cũng đang hắc-xì liên tục. Cho chùa nha mạy....

28. Chap 28: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng

Hôm nay nó dậy rất sớm. Cũng bởi giấc mơ đó, đêm nào nó cũng mơ thấy. Uể oải vào phòng tắm tận hưởng cảm giác ấm nóng của làn nước. Hôm nay là Chủ nhật, nó quyết định dành cả ngày hôm nay ở nhà để luyện võ..

Hân vẫn tới nhà nó như mọi khi. Đi men theo lối ông quản gia chỉ, không khó để thấy nó đang múa nhị khúc với người gỗ. Những đường côn tuyệt đẹp, có cả những cách gấp khúc, tung côn lạ mắt mà hân chưa bao giờ thấy. Đã đứng đợi nó hơn 30 phút, hân không dám làm phiền nó luyện tập, thấy nó hạ cây nhị khúc xuống hân đứng dậy phóng cái vèo vào trong miệng cười toe toét. Thấy hân nó thờ ơ cầm lấy chai nước tu một hơi.

- Một không hả? - hân bóp tay, đấm lưng cho nó.
- Hừ. Thôi đi. Chuyện gì? - nó lờ mắt với hân.
- Chúng ta được nghỉ 2 tuần, anh qua đây hỏi ý kiến em có muốn đi đâu chơi không? Đi biển, đi leo núi, đi rừng chơi chẳng hạn. - hân nói một lèo.
- Rừng sao? - nghe hân nó trán nó nhăn lại suy tư. Thấy nó không nói gì biết là nó đang suy nghĩ nên hân cũng biết điều mà im luôn, không hó hé một lời.

Một hồi nó đứng dậy lấy điện thoại gọi cho Kun

- Chiều nay chuẩn bị buổi huấn luyện mới. Rừng Borneo và thác Victoria

- Anh có thể đi chung không...

- Tùy.

Nói rồi nó bỏ vào nhà chuẩn bị đồ đạc. Hấn thấy nó bỏ đi thì cũng về nhà luôn.

— Nhà nó. 1p.m —

Cả đám bọn hắn đã tập trung đầy đủ ở nhà nó. Vẫn cái kiểu thành thơi đó, nó ngồi đó nhấp từng ngụm cafe đen đặc không thêm nhìn lấy ai một cái.

Kétttt.....

Tiếng phanh xe khiến cả bọn giật mình. Từ trong xe Tứ Long bước ra, do có một số chuyện ở liên bang Brazil nên Tiểu Quái và Tiểu Hồ không thể tham gia buổi tập huấn.

- Lão Đại. Họ là ai vậy? - Rey nhìn Tứ Long hỏi nó.

- Bạn. - nó thờ ơ trả lời làm đám người Tứ Long cười sặc sụa. Bạn??? Tự khi nào mà thuộc hạ lại có thể trở thành bạn của nó vậy. Nó trừng mắt nhìn đám người không biết điều kia, Kỳ Long, Quang Long, Thanh Long thấy nguy hiểm thì im bất chỉ riêng cái tên Thiên Long ngu ngốc vẫn ôm bụng cười. Thấy có điều chẳng lành 3 thằng kia xông vô đánh Thiên Long mà không biết thương hoa tiếc ngọc, thà bị như vậy còn hơn là bị nó xử. Chết chứ chả chơi.

29. Chap 29: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng (2)

- Giờ thì qua đây lấy balo. - nó đứng dậy đi ra cạnh mấy cái balo để sẵn. - Đây là balo quân dụng, thuộc loại balo lực làm giảm sức nặng của đồ vật. Thiên Long cậu mang balo 1 để đồ đựng lều, tổng cộng có 3 cái lều. Kỳ Long, Thanh Long, Quang Long các cậu đeo balo 2-3-4 đựng nước uống. Rey, Ken, Kio mang balo 5-6-7 đựng đồ ăn. Kun, Ryna mang balo 8-9 là dụng cụ nấu nướng. Ryu balo ngay chân là của cậu đó là dụng cụ y tế. Mỗi balo đều có dao găm, dây thừng, tùy cơ mà ứng biến. Buổi huấn luyện này có nguy hiểm đến tính mạng, nó không dành cho cô chiêu cậu ấm, ai sợ thì ở nhà. Nếu không ý kiến thì xuất phát - sau khi phân chia xong nó đi thẳng ra sau nhà, đó là một khoảng sân rộng có chuyên cơ chờ sẵn. Sau khi yên vị Rey nhón người lên hỏi nó.

- Lão Đại em giới thiệu về Borneo một chút được không.

- Borneo là đảo lớn thứ 3 TG với diện tích 743.330 km² tại ĐNÁ. Được chia làm 3 phần thuộc chủ quyền của 3 nước: Brunel, Indonesia và Malaysia. Phần đảo này thuộc chủ quyền của Malaysia hay được gọi là Đông Malaysia. Đó là nơi huấn luyện thân thể lý tưởng ngoài rừng rậm Amazon. - nó tựa đầu vào cái hán trả lời.

- Đó là địa điểm du lịch mà. - Ryu chen vào.

- Không những du lịch mà nó còn là nơi dành cho những cái chết thê lương, thế nên chuẩn bị tinh thần đi nào. - nó nhếch mép. Mọi người nghe vậy có chút ớn lạnh, nhưng nhanh chóng bị lấp đi bởi cơn buồn ngủ đang vào tròng đầu óc họ. Nó cũng chìm vào giấc ngủ từ vào giờ.

30. Chap 30: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng (3)

Sau mấy tiếng đồng hồ gật gù thì chuyên cơ của nó cũng đáp xuống Borneo. Mọi người nhanh chóng xếp hàng đợi nó xuống.

- Nghỉ ngơi 30 phút rồi bắt đầu buổi huấn luyện. - nó tìm một tảng đá dài rồi leo lên đó nằm mặc kệ mấy tên kia làm gì thì làm. Ryu và Ryna thì đang tận hưởng không khí ở đây. Rey và Kun thì đứng ngắm 2 cô nàng. Kio thì chỉnh lại đôi giày. Tứ Long thì nghiêm túc sắp xếp đồ đạc trong balo, kiểm tra vũ khí. Còn hần thì đang làm một việc rất chi là trọng đại..... ngắm nó ngủ. Thua luôn.

Giờ nghỉ ngơi kết thúc, đã đến lúc đối mặt với nguy hiểm. “Aida... chịu hèn một tí... haizzz... phải bám sát Lão Đại thôi” cả đám chột nhìn sang nó không hẹn nhau mà cũng chung một ý tưởng. Đúng là ý tưởng lớn gặp nhau. Hết nói nổi cái lũ người này luôn.

Càng đi sâu vào trong, cái không khí u ám càng dày hơn, không một chút âm thanh nào phát ra, im ắng đến rợn người. Đám người ngày càng đi sát nó hơn, bức bối nó quay lại lãnh đạm nhìn cái lũ người có rúm trước mặt:

- Đây chỉ là bìa rừng là vùng an toàn. - nó nhấn mạnh 3 chữ “vùng an toàn” làm cả đám đỏ mặt. - Chỉ là huấn luyện, đừng làm mất mặt Hắc Long bang. - nó tách hần và Rey, lùi ra sau giữ chặt giọng u ám, lạnh như băng ngàn năm nhìn 8 con người được mệnh danh là những kẻ lãnh đạo tài ba của Hắc Long làm họ vừa thẹn vừa nhột chỉ biết cười trừ nhìn nó. Đi khoảng tầm 20 phút nó dừng lại

- Mọi người chú ý. Đã vào vùng nguy hiểm. Tự bảo vệ lấy mình. Kẻ yếu thì đáng bị loại bỏ, hãy để tôi thấy các người xứng đáng.

Cả đám nhìn nhau rồi nắm chặt tay. Nghe nó nói họ càng cảnh giác hơn, bây giờ bất kể là âm thanh gì cũng đều có thể là nguy hiểm. Tuyệt đối không được lơ là. Tuyệt đối không thể chết ở đây.

Xoẹttt.... Éccccc.... Grừ..ừ..ừ

1...2...3...4... 4 con heo rừng từ đâu lao thẳng về phía tụi nó. Con nào con nấy to gần bằng con voi. Lần này là chết chắc. Tứ Long rút dao găm trong người lao vào, đánh đấm một hồi thì cả thầy bị đều bị đá văng ra ngoài. Lần này đến lượt anh em Kio, Ryu và Ryna... 4 chọi 4... như những con mãnh thú họ chiến đấu vì sinh mạng của mình.

31. Chap 31: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng (4)

Cũng chẳng khá hơn Tứ Long là bao, họ bị hất ra không thương tiếc. Đám người này là ngu thật hay đang giả ngu đây, mỗi loài động vật trong đây đều to khỏe hơn các cá thể loài ở bên ngoài, sức của một người thì làm sao hạ hết chúng chứ. Xem ra lần này nó không ra tay là không được rồi.

- Tứ Long lo con to kia; 2 anh và Ryna lo con kẻ bên; Ken, Rey, Ryu lo con kẻ tiếp. Con còn lại để tôi.

- Nhưng em... - hần tính can nó thì bị Tứ Long mắng không thương tiếc. (4 tên này chưa biết nó và hần quen nhau. Chứ không thì...)

- Có lệnh thì làm đi. Nói lảm. Cậu mà nói nữa chị 2 sẽ không tha cho đâu. - Kỳ Long đe dọa. (Vì nó không cho nói thân phận, tuổi của họ lại nhỏ hơn nên phải gọi nó là chị 2).

Trận chiến bắt đầu. Theo sự chỉ huy của nó, cuối cùng cũng giết được 3 con quái vật mình heo mà sức trâu kia. Giờ đây trong trận chiến này chỉ còn lại 2 đối thủ đang “liếc mắt đưa ghen” là nó và con heo... Thấy con heo bắt đầu gầm gừ thì nó nhếch mép bắt đầu thủ thế nhưng trên gương mặt vẫn xuất hiện 3 chữ to đùng “I don’t care”

Con heo đang xé gió lao về phía nó với tốc độ bàn thờ... Vâng... Heo Đại ca đã đáp cánh an toàn ở sân bay Mặt Đất... Một trần vỗ tay cho cú hạ cánh tuyệt đẹp nào... À à vào vấn đề chính chứ nhỉ?... Heo ca ca cứ bỏ thẳng vào nó thì nó lại né, lần này nó không né nữa mà đứng im đó đối diện với con heo. Vì đây là con heo to và mạnh nhất trong 4 con nên không thể dùng cách thường giết được. Lần này cũng như lần trước con heo lại lao về phía nó, nó lấy chân trái làm trụ tay vung hình tròn rồi hất con heo qua một bên (chắc dùng

Thái Cực Quyền. Híahíah) rồi sử dụng cú đâm mà hấn đã dạy cho nó hôm trước, con heo vẫn cố gắng dậm chậm chậm tiến về phía nó.

Pằng... cuối cùng là âm thanh tiến em về nơi cuối trời. Nhanh. Gọn. Lẹ. Khởi tồn sức.

- Em có súng sao này không cho một phát để chúng chết luôn đi chứ. Làm vật lộn với chúng một chết được.
- Rey nhăn nhó than thở.

- Nếu vậy thì còn gì là huấn luyện nữa. - Ryna và Kun đồng thanh. Rồi bắt chợt nhìn nhau đỏ mặt quay đi. Thấy điều lạ thường Tứ Long và Ryu cứ lời chuyện này ra chọc họ suốt.

Sau 3 ngày dừng lều, ăn uống kham khổ, chiến đấu với bao nhiêu là thú rừng, bị thương không biết bao lần thì cũng thoát khỏi khu rừng nguy hiểm này

32. Chap 32: Thác Victoria.

Sau khi rời khỏi rừng Borneo cả đám lại phải lên chuyên cơ để tới thác Victoria hoàn thành đợt huấn luyện khắc nghiệt cuối cùng. Sau khi hạ cánh, nó cho mọi người nghỉ ngơi ở khách sạn gần đó một ngày. Nguyên ngày hôm đó không một đứa nào bước ra khỏi phòng, đồ ăn thì gọi phục vụ mang lên, còn họ thì thoải sức ngủ để bù lại những ngày gian khổ trong rừng. Nó không nghỉ ngơi mà lấy máy tính ra liên lạc với Tiểu Quái và Tiểu Hồ hỏi thăm tình hình ở Brazil và gửi lời hỏi thăm đến thiếu chủ Dakie - người bạn tốt của nó. Sau một hồi luyên thuyên, nó gặp máy tính rồi ra khỏi khách sạn đến thác Victoria xem xét địa hình, tầm 2 tiếng đồng hồ làm gì đó không rõ thì nó mới trở về khách sạn nghỉ ngơi.

— 6a.m chân Thác Victoria —

- Lão Đại chúng ta sẽ làm gì ở đây. - Rey vừa nghịch nước vừa hỏi nó.

- Leo thác. - vừa dứt tiếng thì cả bọn cứng đờ. Thà như vượt thác còn được... Leo thác á. Nhìn đi. Cái thác thẳng đứng, nước thì siết, đã vậy còn cao lều khều. Chắc leo cả năm còn chưa lên tới. Cái buổi huấn luyện gì mà ác nghiệt vậy nè. “Về. Cho tụi tui về đi” cả đám khóc không thành tiếng nhìn nhau bị thương.

Thác Victoria tọa lạc ở sông Zambezi trên biên giới giữa Zambia và Zimbabwe ở phía nam Châu Phi, rộng khoảng 1,7km và cao 128m. Đã được UNESCO công nhận là di sản thế giới.

- Chỉ có 128m thôi nghĩ các người làm được. Gì mà chỉ có chứ. Trâu bò như nó ai nói gì, nhìn bọn họ xem.... Nản hết sức... Nhìn cứ như đi đưa đám vậy...

Mọi người lần lượt lấy dụng cụ bắt đầu leo lên thác. Nó phát cho mỗi người một loại tai nghe siêu nhỏ chống nước dùng để liên lạc. Nước cứ thế mà bắn thẳng vào mặt hạn chế tầm nhìn. Leo được hơn 20m thì bỗng dưng Ryna và Ryu bỗng trượt chân, không trụ được nên toàn thân bị đẩy mạnh vào vách đá tuột lại hơn 2m làm đám người lo sợ đặc biệt là Rey và Kun. Nó cũng dừng động tác leo lại, trụ cả 2 chân vào vách đá, thông thả đợi 2 người kia leo lên, nhưng chỗ đó khá trơn, leo lên lại tuột xuống, 2 bên cánh tay Ryna và Ryu lấy để đỡ cho thân khỏi đập vào vách mà bị chảy máu nhiều chỗ. Vừa lo lắng vừa trơn trượt mà Tứ Long và Rey cũng bị rớt theo nhưng xa hơn Ryna và Ryu họ bị tuột tới tận 4m. Trời bắt đầu âm u. Có vẻ buổi huấn luyện này sẽ vất vả lắm đây.

33. Chap 33: Thác Victoria (2)

Nó nhìn trời khẽ thở dài “cũng may mình đã chuẩn bị sẵn” liếc xuống đám người đang nhao nhao bên dưới.

- Dưới tay Lâm Gia Kỳ tôi tuyệt đối không có phế vật. - giọng nó lạnh lẽo phát ra từ tai nghe. Phải. Không thể bỏ cuộc, Ryna nhìn sang Ryu rồi nhìn xuống Tứ Long dùng ám hiệu bằng tay chỉ người trong Hắc Long mới hiểu “không thể nản trí. Không thể để Lão Đại thất vọng. Hãy cho Lão Đại thấy chúng ta xứng đáng là người của Hắc Long” Tứ Long, Kio, Kun, Ryu thấy ám hiệu thì nhìn nhau mỉm cười gật đầu hô to:

- Lão Đại chúng tôi xứng đáng - làm hấn và Rey giật mình mặt ngơ ngác không hiểu họ nói gì. Nó nhìn cả bọn mỉm cười nói qua tai nghe.

- Trời sắp mưa. Cố lên. 6m nữa là được nghỉ ngơi rồi.

Cả bọn không ai hiểu nó đang nói gì. Làm sao nghỉ ngơi khi còn hơn 100m nữa. Nghĩ vậy thôi nhưng họ đang hi hục leo lên chỗ nó mặc kệ là đau hay chảy máu. Đến khi tất cả đã song song nhau thì nó ra lệnh tiếp tục leo. Nhắm chừng được 26m thì người nó áp sát vào làn nước, tay mò mẫm thứ gì đó. Là dây thừng. Nó men theo sợi dây leo nhanh lên trên. Thoáng một cái nó biến sau làn nước. Mắt trợn ngược, miệng mở to nhìn nó biến mất. Chuyện gì vậy??? Cả bọn xoắn xít gọi nó qua tai nghe.

- Các người ồn ào quá đấy. - giọng nó khó chịu. - Từng người một men theo sợi dây tôi đưa mà trèo vô đây.

Nó thả một đầu dây xuống còn đầu kia nó buộc vào một tảng đá. Chẳng là hôm qua khi quan sát địa hình, nó thấy một phần nước khá trong chảy không đều, nước lại không chảy xiết cách chân thác khoảng 26m. Hiểu kì nên nó buộc một hòn đá vào một sợi dây nhằm phần nước trong mà chơi. Đúng như nó đoán, sau làn nước đó là một hang động. Bắt dây trèo lên trên, nó vào được hang động. Nó gọi cho một số thuộc hạ của Hắc Long có chi nhánh ở đây chuyển lương thực và túi sưởi tới để vào hang. Đó cũng là lí do nó mất tích ở thác 2 tiếng đồng hồ.

Sau khi vào được bên trong, cả bọn trở mắt ngạc nhiên. Thấy vậy nó giải thích cho họ hiểu. Sau khi xác định mưa đã tạnh, ăn uống nghỉ ngơi xong họ lại tiếp tục leo. Cứ cách 26-35m là có một hang nhỏ như vậy, nghỉ lại ở đó khoảng 1-2 tiếng thì lại leo tiếp. Họ nghỉ qua đêm ở một hang động nhỏ cách đỉnh khoảng 15m. Cho đến trưa hôm sau cả bọn mới tới nơi. Rã rời. Mệt mỏi. Đợi phi cơ đến rước về khách sạn.

34. Tác Giả Tâm Sự Đôi Lời Ạ!!

Xin lỗi mọi người vì mấy ngày nay mình ít đăng Chap mới. Do mình phải vô SG có chuyện gấp và sáng nay mình đã cố tranh thủ thời gian đi xe để đăng Chap 21. Mọi người thông cảm cho mình đừng vào zalo hỏi nữa mình rối lắm. Mình hứa sẽ viết bù 3-4 Chap mới để hoàn thành truyện nhanh.

Mình cũng cảm ơn độc giả đã ủng hộ và theo dõi truyện của mình suốt thời gian qua.

Thông vào mới là:

Sau khi kết thúc bộ truyện đầu tiên này, mình sẽ cho ra ngay một bộ truyện mới (cũng không phải là mới vì mình thay tác giả của bộ truyện đó viết mới lại phần truyện và viết tiếp cho phần sau, vì bạn ấy không thể viết được. Truyện đó bạn ấy đã bỏ dở 1 năm rồi Ạ.) đảm bảo bộ truyện đã hoàn thành xong sẽ không để mọi người chờ đợi. Và truyện được chỉnh hoàn toàn theo phong cách viết của mình.

Trân thành cảm ơn mọi người!!

35. Chap 34: Rắc Rối Ở Hắc Long

Sau 1 tuần huấn luyện và nghỉ ngơi thì bây giờ tụi nó đang yên phận ở nhà. Nó rất hài lòng về buổi huấn luyện lần này. Thành công mỹ mãn. Nó vui vẻ ngồi nhâm nhi ly trà sâm thì điện thoại reo.

- Lão Đại bang có chuyện. - là Kun gọi cho nó (khi ở nhà thì vẫn xưng hô anh em bình thường nhưng khi ai ở bang gọi điện thì bất kể là ai cũng phải gọi nó là Lão Đại)
- Chuyện gì. - nó thông thả.
- Lão Đại chuyện này rất quan trọng mong Người tới bang gấp. - Ryna vội vã nói qua điện thoại. Nó chau mày. Ất hẳn là chuyện lớn nên mọi người mới gấp gáp như vậy. Nó đứng dậy nhanh chóng gọi cho Bi (là Đại Quái đấy, à. Ai không nhớ xem lại Chap 3: Hắc Long bang nhé)
- Về bang.
- Lão Đại tụi em đang ở với thiếu chủ Darkie. - Bi nhăn nhó nhìn màn hình điện thoại.
- Tốt nhất cậu đừng để tôi cho người sang hốt xác các cậu và tên Darkie đó. Về nhanh. - nó bực tức hét qua điện thoại rồi đập máy luôn, làm 4 đứa nhóc bên này run cầm cập, mặt tái mét. Darkie đang uống trà nghe thấy tiếng hét của nó thì sặc luôn, da gà da vịt thì nhau diễn thời trang, cậu lật đật đứng dậy cầm chổi đuổi 4 đứa về ngay lập tức. Chọc giận nó thì không khéo cậu lại được gặp tổ tiên sớm vài chục năm. (Thiếu chủ của một băng đảng Xã Hội Đen mà hèn vậy cha). Và rồi Tiểu Quái và Tiểu Hổ nhanh chóng lên chuyện cơ về .

— Phòng họp của Hắc Long —

Khi mọi người tập hợp đầy đủ, nó nghiêm túc nhìn Kio và Kun.

- Bắt đầu đi.
  - Lão Đại số vũ khí do chính tay Người thiết kế sáng này khi trên đường chuyển về trụ sở của Hắc Long đã bị cướp. - Ryu lo lắng nhìn nó.
  - Cụ thể. - nó quay qua nhìn Kỳ Long.
  - Lúc 1h35 sáng nay, khi 30 lô hàng sắp cập bến thì có 2 khoang chứa bị cháy. Khi một số vào trong để dập lửa thì bên ngoài có 2 chiếc thuyền lớn áp sát thuyền ta, người bên thuyền đó nhanh chóng cho người lên cướp lô hàng. - Kỳ Long vẽ lại sơ đồ tư duy lên bảng.
  - Và không một ai sống sót. Mọi thứ chỉ được thu qua camera ngầm được gắn ở bến cảng. - Quang Long lên tiếng.
  - Họ làm rất gọn. Là sát thủ chuyên nghiệp. - Ryna chêm vào.
- Nó ngả người ra ghế suy tư. Đạo này Hắc Long xảy ra nhiều chuyện ắt hẳn có kẻ ngầm ngầm hãm hại. Đến bao giờ cuộc hỗn loạn này mới ngừng đây. Khốn kiếp. Đúng lúc này thì cửa phòng họp mở ra, Tiểu Quái và Tiểu Hổ đã trở về (bắt đầu từ giờ mình sẽ gọi họ là Tứ Quỷ cho gọn nha)

36. Chap 35: Rắc Rối Ở Hắc Long (2)

4 đứa nhóc quỳ một chân xuống chào nó. Hồi lâu thấy nó vẫn chưa cho đứng lên Shyn ngẩng đầu lên không nhéo.

- Lão Đại à.....

Aaaaaa... Nhức đầu thật mà. Ôn chết mất. Yah. Còn cái tên hay làm nũng này nữa. Thật liều mạng mà. Grừ... Chắc phải chém hết. Chém. Chém. Chém. Nó mệt mỏi đưa mắt nhìn Tứ Quỷ.

- Ủhm. - 4 đứa nhanh nhẹn ngồi vào chỗ. Shy truyền qua cho nó một tập tài liệu rồi gật đầu ra ám hiệu. (Suốt này ám hiệu)

- Theo lời căn dặn của Lão Đại tụi em trên đường về đã điều tra kĩ lưỡng rồi, lô vũ khí bị cướp vào lúc 1h35, do 3 chiếc tàu mới nhập của Ý đánh cướp. - Bo mắt chớp chớp nhìn nó.

- Do đó là loại tàu mới nhập ngoại nên rất dễ tra ra, tụi em đã điều tra rồi. Chúng thuộc sở hữu của Dương Thái, ông ta từng là người của Hắc Long, hiện đang nắm trong tay một lượng XHD rất lớn. - Shyn tiếp lời.

- Lại là con chó già đó. Vậy lần này để tao chơi với mày thêm ván nữa. Lô hàng chuyển đến đâu. - ánh mắt nó nguy hiểm.
- Ngày mai họ chuyển hết số hàng về Trung Quốc. Bằng đường bộ. Thừa Thiên-Huế. - Bi lấy thông tin từ người của Darkie
- Mọi người rơi vào trạng thái im lặng một hồi lâu.
- Nghe nói lần này chính Dương Thái sẽ chuyển lô hàng. - Shy lên tiếng phá vỡ bầu không khí trầm lặng ban đầu. Lại tiếng thở dài.
- Vậy ta,đành phải cướp lại lô hàng rồi. - nó nhắm mắt thở hắt ra.
- Nhưng nếu ta dùng chuyên cơ chặn đường thì sao Lão Đại? - Kio quay qua hỏi.
- Chuyên cơ của chúng ta đã mang bảo trì ở pgòng chứa của Hắc Long 2 ngày rồi. Với lại chúng không đủ...
- Ryu đang nói thì Kun ngắt lời.
- Để xem đường bộ này ở đâu.
- Đường rừng. - Tứ Quỷ chau mày đồng thanh.
- Rừng ở Thừa Thiên-Huế thì phải thoả thuận thôi. Nơi đó là nơi làm ăn của Bạch đạo, nó thuộc mỏ vàng của Trương gia. - Thanh Long đánh máy tính trả lời.
- Trương gia? Chẳng lẽ... - Ryu, Ryna Kio, Kun đồng thanh
- Đành vậy. - nó thở dài. - Giải tán.
- Ngày mai nó sẽ tới Trương gia bàn chuyện, lần này hẳn sẽ biết nó là ai. Liệu hẳn...
- Alo. Gọi anh gì đấy? - giọng hẳn ở đầu dây bên kia vui vẻ trả lời.
- Nhớ - nó trả lời cộc lốc. - Ken.
- Anh đây.
- Nếu anh biết em không phải người tốt, không phải người tầm thường thì anh có còn thương? - mắt nó mông lung nhìn ra cửa sổ.
- Anh không quan tâm. - hẳn nhíu mày trả lời nó. Có thật là hẳn sẽ không quan tâm. Đã nhiều lần hẳn nói nó độc ác còn gì. Nếu hẳn biết sự thật thì liệu hẳn có chấp nhận nó không???

37. Chap 36: Em Là Nữ Chủ Hắc Long

— Trương gia —

Hắn đang nằm ngắm ảnh nó trên giường, bộ dạng trông rất thanh thoi (biến thái à??). Trên môi luôn thường trực nụ cười hạnh phúc. Hẳn tự nghĩ nếu nó không bước vào cuộc đời hẳn thì chắc rằng bây giờ hẳn đã sớm héo mòn, khô queo trong cái không khí ngột ngạt này. Mọi thứ cứ như một giấc mơ. Cứ hư hư thật thật.

Cốc...cốc...cốc...

Ông quản gia gõ cửa phòng hẳn đến giờ đã là lần thứ (n), bàn tay gầy guộc trơ xương của tuổi già muốn rụng rời vì cái thằng điên trong kia cứ mơ tưởng tới “cô tiên xanh” của hẳn mà không chịu mở cửa. Đại gái mà. Ôi trời ơi.. Tội cho thân lão.

- Chuyện gì vậy chú Hùng. - hẳn mở cửa chào đón ông quản gia với bộ mặt hết sức ngổ tào... Thiếu gia Ken lạnh lùng của họ đây ư?? Chúa ơi?? Phạt ơi?? Phù hộ độ trì cho con, cái bản mặt hẳn cứ trưng ra kiểu ấy

làm lão quần gia suýt đứng tim. Mém gặp ông bà ông vải vì thằng điên này. Haizzz.. Chơi ngu qua.. phải rút kinh nghiệm thôi.

- Lão gia cho mời cậu. - lấy lại vẻ uy nghiêm thường ngày, ông quần gia cúi người chào hấn.

- Được. Lát con xuống. - hấn còn khuyến mãi cho ông quần gia cái nháy mắt tình tứ chết ruồi của hấn. Ôi trời. Thuốc. Thuốc trợ tim của lão đầu. Cấp cứuuuuuu....

Hấn nghiêm túc xuống nhà, đứng đối diện với Trương lão gia_cha hấn_Trương Hàn Thiên chủ tịch tập đoàn Trương thị. Một thời từng là “ông trùm kinh tế” ai ai cũng biết.

- Cha cho gọi con. - hấn cúi người chào ông.

- Tối nay Lâm Lão Đại sẽ ghé thăm gia trang của chúng ta. - ông trầm tĩnh uống ly trà, trên gương mặt chữ điền tuần tú ấy thoáng nét cười.

- Lâm Lão Đại? Ý cha là nữ chủ của Hắc Long! - hấn chau mày nhìn ông.

- Phải! Cô ta tuổi trẻ tài cao, ta rất kính nể cô ta. Còn gì may mắn hơn khi được làm việc chung với nữ tử ấy chứ. - ông mỉm cười hạnh phúc, điều này cho thấy ông kính trọng nó dường nào.

- Kính nể? Đây là lần đầu tiên con thấy cha nể một người, mà còn là nữ nhi nữa. Cha nói xem cô ta là người thế nào? - hấn ngồi xuống sofa bắt đầu đoán mò.

- Lâm Gia Kỳ. Cô ta được cho là nữ Lão Đại xinh đẹp nhất trong lịch sử TGN. Một con người tài giỏi với bộ óc siêu việt. Đặc biệt cô gái đó chỉ mới 17 tuổi. - ông cười hiền nhìn thằng con trai đang ngẩn tò te, te tò te.

- Lâm Gia Kỳ. 17 tuổi. Không đâu. Nhầm lẫn thôi. - hấn nghe xong như sét đánh ngang tai, miệng lẩm bầm không ngừng.

- Sức khỏe ta không tốt, con hãy thay ta tiếp đón Lão Đại cho tử tế. - ông đứng dậy đi vào phòng nghỉ ngơi mà không đợi cậu quý tử của mình trả lời luôn. Cha con nhà này....thiệt tình hà.

38. Chap 37: Em Là Nữ Chủ Hắc Long (2)

Sau khi lên phòng hấn gọi ngay cho Rey.

- Aloooooo... - giọng ngái ngủ của Rey vang lên. Hấn cũng chẳng lạ gì với mấy cái kiểu này của Rey mặc cho bây giờ đã là 10h sáng, dù gì cũng là bạn thân. Hiểu nhau quá mà.

- Lô con khô. Mày có lết đít dậy đi chưa... - hấn nhảm chán lắc đầu vì thằng bạn. Cứ cái kiểu này chắc hấn phải lén lút chụp vài kiểu ảnh của Rey gửi cho Ryu xem quá.

- Giời... gọi gì tao mà sớm thế thằng điên... - Rey càu nhàu. (sớm gê ha)

- Chuyện là như vậy...bla...bla...bla...- hấn thuật lại nội dung cuộc nói chuyện của hấn với cha cho Rey nghe, hấn vừa dứt lời thì Rey giật mình, đứng hình muốn tỉnh ngủ luôn. Được một hồi im lặng suy tư thì cậu lên tiếng trấn an hấn.

- Chắc trùng hợp thôi. Tối tao với mày đón cô ta là biết chứ gì. Giờ thì biến. Tao ngủ.- nó rồi Rey cúp máy cái rụp, chắc tính dần mặt cái vụ đánh thức cậu khi đang ngủ đây mà. (đàn bà gồm không)

— 7 p.m tại Trương gia —

Không khí ở Trương gia hiện giờ hết sức căng thẳng, người ăn kẻ ở ăn mặc chỉnh tề dầu thơm nức mũi, vì hôm nay họ được diện kiến một nhân vật tầm cỡ trong giới Hắc Đạo không phải ai muốn gặp cũng được nên phải sang chảnh tí. Cho dù có là người quyền thế cầu xin hay mang kiện dất vàng 8 người khiêng cũng

chưa chắc gì nữ tử đó đã để mắt tới. (chảnh quá trời ơi). Thật là phúc phần từ kiếp trước để lại mà. (cái này là nhờ công lao của tui mà)

Ở bên ngoài cũng chẳng khác hơn là bao, hấn và Rey cứ đi qua đi lại chóng hết cả mặt. Đám vệ sĩ ngoài này cũng háo hức chẳng kém gì đám người bên trong, nếu họ thể hiện tốt biết đâu Nữ chủ để mắt tới họ sẽ được đặc ân cho đi theo làm người của Hắc Long thì sao, phải tranh thủ chứ. (trời làm như dễ ăn lắm á)

Không để họ đợi lâu, từ xa một đoàn xe tiến vào. Đi đầu là 2 chiếc Ferrari Enzo, nối theo sau là chiếc W Moto Lykan Hyosport màu bạc đầy mê hoặc, hộ tống cho chiếc xe đó là một đoàn gồm khoảng 30 chiếc Kawasaki Z1000. Không hổ danh là Lão Đại quyền lực, xuất hiện đầy long trọng. Từ bên trong 2 chiếc Ferrari hạng sang Kun, Kio, Ryu, Ryna lạnh lùng bước ra. Mắt Rey giật giật không tin vào mắt mình. Cậu đang mơ sao?

39. Chap 38: Hợp Tác Với Bạch Đạo

- Nè! 3 người kia là người của Hắc Long thì tao biết rồi. Nhưng còn Ryna sao lại...? Vậy Ryn đâu? Em ấy chẳng phải là người của Hắc Long sao? Chẳng lẽ... - Rey quay sang nhìn hấn cũng đang ngẩn ngơ mà miệng cậu hỏi không ngừng.

- Ryna thì tao không biết. Hừm... Còn về Ryn tao nghĩ chúng ta đoán đúng rồi đó... - hấn thở dài nhìn chiếc xe sang trọng nhất vẫn chưa có dấu hiệu mở cửa.

Cạch... Tứ Long bước ra... Thêm một lần nữa... Họ ngỡ ngàng... Lây lại bộ dạng uy nghiêm thường ngày, hấn chậm rãi đến chỗ chiếc xe Tứ Long vừa bước xuống, cúi đầu:

- Cha tôi đang đợi Người ở bên trong. - sau câu nói của hấn, cánh cửa xe một lần nữa được mở ra. Lần này bước ra là một người con gái, tóc buộc gọn, khuôn mặt xinh đẹp, thanh tú được trang điểm nhẹ, áo thun bó ngực đen để lộ vòng eo siêu mẫu trắng ngần, khoác ngoài là chiếc áo da đắt tiền, quần da đen đi kèm đôi boots cổ thấp. Cá tính, mạnh mẽ đầu lạnh lòng là điều có thể thấy ở người con gái trước mặt. Từng bước chân chắc chắn đang tiến vào đại sảnh. Đám người của Hắc Long hô to:

- Lão Đại.

Nó không nói gì, cũng chẳng nhìn lấy hấn một lần, cứ thế bước vào. Theo sau nó là 4 vị đường chủ (Kun, Kio, Ryu, Ryna), tiếp đến là Tứ Long, Hấn tính nổi bước theo sau thì bị Kỳ Long chặn lại:

- Lão Đại căn dặn sau khi bàn việc xong, anh và bạn của anh đi theo chúng tôi. Mọi việc Lão Đại sẽ giải thích với 2 người sau. _ Hấn thở dài gật đầu rồi cùng Kỳ Long vào trong.

Đám người làm bên trong vừa thấy nó như bắt lấy vàng, mặt mày ai cũng hớn hờ nhưng tuyệt nhiên không ai dám hó hé một lời nào. Vui thì vui nhưng sợ thì vẫn sợ, hàn khí xung quanh nó cứ tỏa ra đến lạnh thấu xương, đám người làm mặt thì vui nhưng chân thì đang run cầm cập, còn có người nhát hơn nữa khi nó vừa đi qua vì sợ quá mà suýt ngã.

Nó đến trước mặt Trương Hàn Thiên thì nở một nụ cười xả giao, Trương lão gia vừa thấy nó thì đã vội vàng cúi chào:

- Chào Lâm Lão Đại lâu rồi không gặp.

- Chào ông. - nó ngồi xuống ghé đôi diện ông.

- Không biết hôm nay Người ghé hàn xá là có chuyện gì vậy? - ông tự tay rót trà cho nó.

- Chúng tôi bị mất một số vũ khí quan trọng và cần sự giúp đỡ của Ngài. - nó nhấp một ngụm trà rồi vào luôn vấn đề. Trương lão gia thấy thế thì hài lòng lắm. Thẳng thắn, không vòng vo. Quả là phong cách của người làm việc lớn.

40. Chap 39: Hợp Tác (2)

- Lão Đại cô cứ nói. - tay rót trà ông mỉm cười nhìn cô gái “vàng” trước mặt.
- 2 hôm trước Hắc Long bị mất một lô vũ khí lớn. Được biết kẻ đánh cắp chúng sẽ vận chuyển tất cả số vũ khí đó theo đường bộ, men theo khu vực rừng thưa ở Thừa Thiên-Huế. Chúng tôi biết chỗ đó là nơi khai thác vàng hợp pháp của Trương gia, nên hôm nay tôi đích thân đến đây mong Trương lão gia cho phép người của tôi được lưu hành ở khu vực đó để dành lại lô hàng. - nó nhìn thẳng vào đôi mắt nâu của ông, không ngần ngại, thẳng thắn và gọn lẹ. Đây là mục đích nó tới đây.
- Haha... Được chứ. Người cứ tùy ý sử dụng. - ông bật cười. - tuy nhiên tôi có thể được biết lô vũ khí đó sẽ chuyển về đâu không?
- Trung Quốc. - nó cũng mỉm cười trả lời. Nhìn điệu bộ nó rất thông thả, đang thoải mái nói chuyện với “cha chồng tương lai” của mình.
- Ồ... vậy thì phải qua 2 cánh rừng thưa mới có thể sang được biên giới bên kia. Khoảng cách giữa chúng rất xa và được chia ra bởi một con sông lớn, phải dùng tàu vì sông rất sâu. - ông nhâm nhi ly trà hoa nhài đang còn bốc khói gật gù bàn chuyện với nó.
- Sao? 2 cánh rừng thưa? Tôi tưởng chỉ có một chứ. - Mẹ kiếp, lại tính toán sai. Trước giờ nó không quan tâm chuyện nhà cửa, ruộng đất gì gì đó của đám người Bạch đạo, nên khi tính kế sách lấy lại lô hàng nó đã bỏ sót phần này. Rắc rối rồi đây.
- Không khí trong gian phòng bỗng nhiên trầm xuống một cách lạ thường, im lặng đến khó chịu, chỉ nghe thấy tiếng thở đầy sợ hãi của đám người làm khi nhìn thấy phản ứng ban nãy của nó và cũng không ai nói với ai câu nào. Trương lão gia thở dài, ông không ngờ nó lại phản ứng mạnh khi nghe ông có tận 2 cánh rừng thưa. Phải chăng là nó quá chủ quan, quá ỷ vào thế lực của Hắc Long? Nó cũng im lặng, không phải là khó chịu, mà là đang phải suy nghĩ đường đi nước bước cho trận chiến này. Kết thúc nhanh thôi.
- Hắn đứng đó. Chăm chú nhìn nó đã rất lâu. Khi thấy nó thốt lên đầy bất ngờ, hắn chợt lo cho nó. Có lẽ hắn đã quên nó là ai...
- Không sao... tôi có thể mượn Ngài một số tàu lớn đợi sẵn ở khúc sông đầu hay không? - sau một hồi im lặng nó nhếch mép đầy nguy hiểm nhìn Trương lão gia.
- Rất hân hạnh. - ông cười hiền nhìn nó. Không hổ danh là Nữ hoàng của Hắc đạo, xoay chuyển tình hình nguy cấp rất nhanh. Thật nể phục.
- Được. Cứ quyết định như vậy đi. Tôi còn có việc phải đi rồi. Trương lão gia rất cảm ơn vì sự giúp đỡ của ông. - nó đứng dậy bắt tay Trương Hàn Thiên rồi cùng mọi người ra ngoài.
- Hắn và Rey cũng đi theo nó ra ngoài.

41. Chap 40: Hắc Đạo Không Phải Du Côn.

Từ lúc lên xe họ vẫn cứ im lặng, không rộn rã ồn ào như thường ngày, kể cả thở cũng chẳng dám thở mạnh. Là vì ngại hay chẳng là họ không có gì để nói với nhau? Còn nó vẫn cứ ngồi đó, không nói cũng không nhìn bất cứ ai. Nó ghét phải giải thích. Nó vẫn vậy, ngoài mặt lúc nào nó cũng tỏ vẻ thờ ơ, không quan tâm với tất cả nhưng trong lòng cũng khó chịu lắm, khó chịu vì ánh mắt sấm soi của hắn và Rey lúc nào cũng chiếu thẳng vào nó mà không phải là cái đám người loi nhoi kia.

Đoàn xe rẽ vào một con đường lớn nằm ở ngoại ô thành phố. Trải dọc đoạn đường là hàng cây xanh được chăm chút tỉ mỉ, kỳ công. Càng tiến vào sâu bên trong không khí càng thêm thoáng đãng, nó ra lệnh mở cửa sổ tham lam hít lấy bầu không khí trong lành. Gió nhẹ đưa, mùi oải hương tỏa ra thơm ngát cả chiếc xe, nó thoải mái ngả người ra sau, mắt nhắm hờ tận hưởng cái tươi mát ở nơi đây. Cuối cùng chiếc xe cũng dừng lại ở một ngôi biệt thự xây theo kiểu Pháp đúng chất sa hoa, quý tộc. Và tất nhiên đã đến lúc chuyện gì đến cũng sẽ đến, chuyện gì nên biết cũng phải biết.

Khi mọi người đã tập trung đầy đủ ở thư phòng của nó. (nhà này với ngôi nhà nó ở chung với 2 anh của nó là khác. ngôi biệt thự này nó chỉ đến khi nó mệt mỏi, cần yên tĩnh để điều chế thuốc hay làm ra một loại vũ khí mới) hần quay sang hỏi Ryna

- Em gia nhập Hắc Long từ khi nào?

- Là 2 tháng trước. - Ryna ngập ngừng trả lời hần.

Rey đang mân mê với số đồ cổ ở trong phòng thì lon ton chạy lại cái ghế trống bên cạnh Ryna.

- Lão Đại, không phải trước giờ Hắc Bạch lưỡng đạo luôn đối nghịch với nhau sao, vậy tại sao bây giờ lại hợp tác dễ dàng như vậy?. - nghe Rey hỏi nó lắc đầu giải thích.

- Không. Ngoài mặt thì là như vậy nhưng thực ra giữa 2 đạo Hắc Bạch có mối quan hệ vô cùng thân thiết, hay nói đúng hơn chúng tôi là anh em. Những thứ mà Bạch đạo không thể làm như rửa tiền, buôn bán vũ khí, sử dụng vũ khí, giết người,... thì sẽ giao lại cho Hắc đạo xử lý. Còn những vấn đề Hắc đạo không thể giải quyết hay những kẻ Hắc đạo không thể trừng trị sẽ chuyển sang cho Bạch đạo xử tội. Nó như một cuộc giao dịch vậy. Đôi bên cùng có lợi.

- Vậy nó có khác gì với du côn, lưu manh, giang hồ sao? - Rey cũng bày đặt gật gù tỏ vẻ hiểu rồi lại hỏi nó một câu làm tui nó và đám người của Hắc Long nổi giận mặt đỏ bừng bừng, đám thuộc hạ chưa được sự đồng ý của nó mà đồng loạt cầm súng chĩa vào Rey làm cậu tái mặt, còn miệng của hần thì giật giật nhìn cái tình thế trước mặt. Ui cái thằng ngu này. Cái miệng hại cái thân mà. Ai lại đi giỡn với người của Hắc Long chứ. Trời oiiiiiiiiiiiiiii.....

42. Chap 41: Hắc Đạo Không Phải Du Côn (2)

- Hồn láo. Bỏ súng xuống. - nó nhìn bọn thuộc hạ một lượt rồi lớn tiếng ra lệnh. Ánh mắt sắc lạnh chiếu thẳng vào từng người. Tuy nhiên... Không một chút sợ hãi, ánh mắt của họ vẫn kiên định như vậy.

- Lão Đại, hần đang sỉ nhục chúng...

Đoàng...

Tên thuộc hạ chưa nói xong đã lĩnh luôn một viên đạn găm thẳng vào trán. Được chết dưới cây súng vàng huyền thoại của nó coi như đó là một ân huệ của hần vậy. Trước nay lời của nó là mệnh lệnh, chỉ cần không tuân thủ mệnh lệnh là phải chết. Nguyên tắc thì vẫn là nguyên tắc. Nó không cần một tên thuộc hạ có bản lĩnh cãi lại lời của nó, nó chỉ cần những kẻ hiểu chuyện, nói ít và nghe lời nếu không cho dù có là sát thủ cấp cao hay là cận vệ giỏi nhất cũng phải chết.

- Các người xem thường mệnh lệnh của ta? - nó quăng cây súng lên bàn nhìn họ đầy lạnh lùng.

- Dạ không. - đám người cũng hạ súng quỳ xuống nhận tội.

- Ra ngoài. - nó không phải là không xử phạt họ mà là nó hiểu họ tức giận vì điều gì. Rey đã chạm vào lòng tự ái của Hắc đạo hoàng hồ gì ở đây là Hắc Long. So sánh họ với đám du côn đó. Hừm...nếu là nó, nó cũng sẽ không ngần ngại mà giết Rey. Sau khi đám người ra ngoài hần và Rey không hẹn mà cùng nhau nuốt nước bọt cái ực.

- Lão Đại anh nói gì sai sao? - Rey không biết điều mà hỏi thêm làm hấn ngồi kế bên mà đứng tim, nháy mắt với Rey muốn lé luôn mà cậu vẫn tỏ ra ngu ngơ, mặt ngây thơ vô (số) tội.

- Sai? - nó nhếch mép. - Du còn là loại cặn bã của xã hội, chúng dùng vũ lực để hà hiếp kẻ yếu, bắt người khác khuất phục mình, chuyên dùng những chiêu trò bỉ ổi, lén lút để đưa người khác vào đường cùng, chúng lấy đau khổ của người khác làm thú vui nhưng chúng sợ hãi kẻ mạnh. Còn Hắc đạo bọn ta là giết những kẻ coi thường dương pháp, hà hiếp người khác nhưng chúng tôi làm việc theo quy tắc, có tổ chức, có nguyên lý sống của riêng mình. So sánh chúng tôi với đám du côn thì đó là một sự sỉ nhục vô cùng lớn.

- Phải! Một sự sỉ nhục lớn. - Kun, Kio, Ryu, Ryna, Tứ Long và Tứ Quỷ cũng lên tiếng đầy phần nộ. Shy và Ryna còn trẻ con đến nỗi làm mặt xấu lêu lêu Rey. (đang trong bầu không khí nghiêm túc mà 2 cái đứa điên kia)

Rey nghe xong thì cảm thấy bản thân đáng chết muôn lần. Rõ ràng 2 bên khác xa muôn phần, mà dám đem đi so sánh là một. Cũng may đám người ban nãy không bắn cho cậu một phát. Giọng nói trong trẻo của nó lại vang lên:

- Những nguyên tắc trong Hắc đạo nói lên những “nguyên lý ngầm” mà không phải ai cũng có thể biết tới chúng. Anh thử hỏi tổng thống, chủ tịch các nước lớn xem có ai trèo lên được cái chức vị đó mà không nhờ bệ đỡ của Hắc đạo chúng tôi. Tất cả những thứ về kinh tế, chính trị đã và đang diễn ra ở đây đều chịu không ít tác động của TGN. Từ nay hãy dùng cái đầu đe mà suy nghĩ xem còn đồ giống chúng tôi ở điểm nào.

Nói rồi nó bỏ ra ngoài phòng ăn.

43. Chap 42: Có Thực Mới Vực Được Đạo. Sống Chết Tính Sau

Sau một hồi suy ngẫm hấn và Rey cũng theo chân nó ra ngoài. Mọi người đã tập trung đầy đủ ở phòng ăn. Bây giờ đã là 12h trưa. Ăn no đã mọi chuyện tính sau. Bọn họ cứ bàn tán xôn xao xem mình sẽ ăn gì, uống gì mà không chú ý sắc mặt của hấn và nó đang đen lại. Trùng hợp thật a~. Cả 2 người đều rất ghét cái kiểu bàn tán trước khi ăn a~. Máu nóng dồn lên não, hấn và nó đập bàn.

- Im hết cho tôi. - cả đám đang bàn tán nghe thấy vậy im thín thút, chẳng đứa nào quay mặt lại nhìn hấn và nó. - Gọi món đi. - lấy lại bình tĩnh nó lên tiếng. Đợi khi mọi người gọi món xong thì đến lượt nó:

- 1 bittet, 1 phần sashimi cá hồi, 1 salat, 1 phần mandu, 1 ly sữa tươi. - nghe nó gọi món mà hấn và Rey trợn mắt, nhiều như vậy mình nó ăn hết sao? Đã vậy nó còn gọi thêm : - sau khi ăn xong mang gà hầm thuốc bắc lên thư phòng cho tôi.

Ăn nhiều hay ít với nó không quan trọng, chủ yếu là dinh dưỡng, nó cần dinh dưỡng để bồi bổ sức khỏe. Chế độ ăn của nó cũng được xếp theo một quy trình nghiêm ngặt.

- Ăn đi, không sau này chết rồi muốn ăn cũng chẳng được. - Rey thấy Ryu bỏ miếng carot ra ngoài thì phán một câu cực kỳ có duyên.

- Tôi ăn sao kệ tôi. Sống hay chết kệ tôi. Không được ăn thì kệ tôi. Mắc gì anh trù tôi thế hả? Ryu phùng mang trợn má.

- Anh thấy Rey nói đúng mà! - đến lượt Kun ngu si lên tiếng. Ryna đang ăn miếng khoai tây nghe Kun nói mà muốn nghẹn luôn

- Đúng cái đầu anh. Chưa gì đã trù tui em chết rồi, muốn ăn dép không hả? - Ryna nói là làm tay cầm đôi dép bông đen giơ lên hù Kun. (đang ăn mà chơi dơ vậy mầy)

- Mấy anh chị ồn ghê! - Bo và Shyn lên tiếng. Bi, Shy và Tứ Long lắc đầu nhìn 4 tên không biết điều, đã thế máu liều còn nhiều hơn máu não, dám cãi nhau trước mặt Lão Đại.

- Liên quan gì 2 đứa. Lo ăn đi. - 4 người đồng thanh phản bác lại lời 2 đứa nhóc.

Nó khó chịu nhìn 4 con người loi nhoi đang “vui vẻ” xĩa xối nhau trước mặt. Nó không thể chơi dơ như Ryna được nên tuyệt đối không thể chơi dếp vào mặt từng thằng, nếu không bây chet với bà. Hừ. Muốn bị tống cổ ra ngoài khi chưa xơi được miếng cơm nào hay sao mà dám cãi nhau, hù dọa nhau các kiểu trước mặt Lão Đại nó vậy. Rõ ràng là điếc không sợ súng mà.

- Thôi im hết đi. Rey nói không sai. Trận chiến lần này không giống những trận đấu tranh giành địa bàn hay những lần thanh trừng. Lần này có đi nhưng chưa chắc đã có về, chết ở trận chiến là chuyện đương nhiên. Ryu nói cũng đúng. Chưa ra trận mà đã nói những câu gàn dở là điều không hay. Thế nên. Có thực mới vực được đạo, sống chết để sau. Ăn no đi đã. - những điều nó nói ra làm cả bọn im lặng lắng nghe. Nó nói đúng quá rồi còn gì. Lại như lúc đầu mọi người vui vẻ thưởng thức bữa trưa bình yên cuối cùng.

44. Chap 43: Ghen

Sau khi thân phận của nó đã được tiết lộ, hần và Rey quyết định sẽ túc trực ở nhà nó 24/24 giúp nó xử lý công việc trước khi trận chiến bắt đầu. Nó cũng thường xuyên ở phòng điều chế nhiều hơn, có khi mấy ngày liền không bước chân ra khỏi phòng, cơm nước thì bọn hần thay phiên nhau mang lên cho nó. Nếu có ra ngoài thì nó cũng chẳng xuống nhà gặp ai mà đi thẳng vào phòng lạnh, nơi đó nhiệt độ lúc nào cũng được giữ ở mức 5°C. Cái lạnh buốt xuyên qua da thịt nó khiến nó cảm thấy thoải mái hơn. Khi ý tưởng trong đầu nó cạn dần thì thay vì bực tức hay bản thân phải vắt óc ra để suy nghĩ thì nó tìm đến thứ mà người ta không nghĩ tới. Cái lạnh giá. Lạnh như chính con người của nó.

Hôm nay nó quyết định sẽ xuống nhà. Vừa đặt chân tới cầu thang thì nó gặp một người con trai có mái tóc màu khói, ánh mắt màu hổ phách cuốn hút đang nhìn nó. Vừa lúc ấy hần và Rey từ ngoài đi vô, thì thấy cảnh tượng trước mặt: anh chàng đó nhìn nó cười tươi còn nó cũng nhìn chàng trai đó nhếch miệng, cười cũng như không cười. Máu ghen trong hần nổi lên. Bước nhanh đến chỗ nó, cầm tay nó giơ lên, hần nhìn người con trai trước mặt thách thức:

- Có biết cái gì nên nhìn và không nên nhìn không?

- Tôi thích thì tôi cứ nhìn, cần gì phải biết là được phép hay không. - chàng trai cũng kênh mặt đáp trả, trên nét mặt đầy vẻ trêu chọc, tay vuốt cằm.

- Cô ấy là của riêng tôi. Tôi cấm anh nhìn cô ấy bằng ánh mắt đó. - hần cáu. (ấy, anh nóng tính thế)

- Ồh. Thì ra em trai thì không được nhìn chị gái của mình bằng ánh mắt đó. - chàng trai gật gù, tay xoa cằm rồi vuốt râu... (thằng khùng, râu đầu mà mày vuốt mãi thế)

- Em...em trai.... - hần ngạc nhiên nhìn người con trai trước mặt. Vậy là...

- Đủ rồi. - nó khó chịu lên tiếng. Từ khi nào nó trở thành vật sở hữu của hần như vậy. Nó vốn là không cam tâm mà. Dám coi nó như món hàng giành qua giành lại. Có phải họ đang chê bản thân mình sống lâu quá rồi không? Vậy thì nó cũng không ngại mà tiễn 2 tên “có đầu chỉ để trưng” này đi sớm một đoạn đâu, nó cũng sẽ làm người tốt cho trót, ngày 3 nén nhang cho họ khỏi ganh tị với nhau a~. Phiên phức.

- Ủa anh... về rồi sao? Nhớ anh quá... - Ryu và Tứ Long bước vào, vừa thấy chàng trai ấy Ryu đã sà vào lòng anh mà không biết ở đẳng sao có một người đầu đang bốc khói. Tứ Long cũng cúi người chào. Được một lúc thì Kun, Kio và Ryna cũng bước vào:

- Chịu về rồi à... - Kun vỗ vai anh rồi ngồi xuống ghế. Đến lúc này Kio mới giới thiệu.

- Đây là em họ của tụi tao Lâm Gia Vũ hay còn gọi là Peter, nó hơn chúng ta 2 tuổi (19 tuổi). Peter là một y sĩ, là bác sĩ riêng của Hắc Long và cũng là anh rể tương lai của Ryu. - Kun giới thiệu trong sự ngỡ ngàng của hần và Rey. Ai lại đi ghen với em trai và anh rể bao giờ chứ. Thật mất mặt.

45. Chap 44: Sống Hay Chết Anh Cũng Ở Bên Em

Hôm nay bọn nó tập hợp hết dưới phòng kín bàn chuyện cơ mật. Chỉ còn 3 ngày nữa là trận chiến bắt đầu, cũng đã đến lúc phải bàn bạc kế sách rồi.

- Đây vốn là chuyện của Hắc Long, 2 người không nhất thiết phải tham gia. - nó nhìn vào xấp tài liệu cầm trên tay nói với hắc và Rey.

Phải. Đây vốn là chuyện tư thù cá nhân giữa các ban phái, bên này cướp thì bên kia giết lại thôi. Hắc đạo trước giờ không nhìn người chỉ nhìn phe phái mà giết, bọn họ là người của Bạch đạo nếu dính líu vào vụ chém giết của TGN thì sẽ không hay, có khi sẽ làm ảnh hưởng đến tình cảm bao lâu nay của 2 đạo. Huống hồ gì họ lại là con trai trưởng của 2 gia tộc lớn, nếu có mệnh hệ hay sự cố ngoài ý muốn nó phải ăn nói làm sao với Trương gia và Triệu gia.

- Trả lời anh, nhiệm vụ lần này an toàn chứ? - hắc lãnh đạm nhìn nó hỏi ngược lại, giả vờ như chưa nghe câu hỏi của nó.

- Không. Rất nguy hiểm. - nó quay qua nhìn mọi người rồi lại nhìn hắc.

- Chị ấy nói đúng, 2 cậu không phải người của Hắc Long nếu tham gia vào trận chiến này chúng tôi không chắc có thể đảm bảo an toàn cho 2 người. - Peter lên tiếng đồng tình.

- Nên nhớ 2 người là người thừa kế duy nhất của Trương gia và Triệu gia. - lần này tới lượt Kun

- Chúng tôi cũng không rảnh để kiểm 2 vị thiếu gia trả cho dòng tộc các người đâu. - Quang Long lạnh lùng liếc hắc.

Những lời mọi người nói ra làm hắc và Rey chần chừ cân nhắc. Họ không thể gạt gia tộc sang một bên nhưng cũng không thể để người con gái họ yêu đối mặt với nguy hiểm như thế. Phải làm sao mới vẹn cả đôi đường đây. Thật khó xử.

- Trương thị chưa chắc đã có mình anh là con trai. Nhưng em thì khác, em là đứa con gái duy nhất của Lâm gia, cũng là người con gái duy nhất trong cuộc đời anh. - sau một hồi đắn đo suy nghĩ hắc đã đưa ra biện pháp cuối cùng. (tội nghiệp anh, đẹp trai mà ngu, đại gái là chỉ có chết)

- Phải, nếu đã là anh em thì phải đồng cam cộng khổ. Một ngày Triệu Thiên Bảo này còn gọi em là Lão Đại thì anh nhất định không để Lão Đại của anh có chuyện gì được. - Rey hùng hổ tuyên bố. Thực ra anh chàng chỉ muốn ở bên bảo vệ Ryu thôi, chịu khổ với nó chỉ là 1 phần nhỏ trong kế hoạch được xin đi theo nó thôi. (2 thằng đại gái như nhau)

- Nhưng rất nguy hiểm. - nó nhú mày nhìn 2 thằng khùng trước mặt trong lòng có chút cảm kích. (chị không cần cảm kích tui hắc đâu a~)

- Em đã không sợ thì sao anh phải sợ. Anh phải đi theo để bảo vệ đứa con gái không có khái niệm an toàn như em chứ. - hắc tới bên khoác vai nó.

- Anh chắc chứ. - nó liếc hắc.

- Tất nhiên. Nếu không em có mệnh hệ gì thì sau này ai đền vợ cho anh. Sống hay chết anh cũng phải ở bên em. - hắc làm mặt đờn nhìn nó cười.

Thấy cảnh tình tứ trước mặt cả đám rùng mình quá:

- Này! Chúng tôi còn là FA đây.

46. Chap 45: Hộp

Hắn phì cười nhìn đám người đang hờn dỗi. Dừng lại cái cảnh tình tứ trước mắt, nó lãnh đạm ngồi vào ghế. Cuộc họp bắt đầu.

- Con sông chia đôi 2 cánh rừng thưa của Thừa Thiên khá là dài đến tận 4,3 km rộng 5000m, độ sâu khoảng 196m, tàu lặn cỡ trung có thể lặn được 116m, ở độ sâu này thì rất tuyệt để chiến đấu. - Thanh Long vừa phân tích dữ liệu vừa cho mọi người xem hình ảnh trên bản đồ.

- Theo mật báo thì chúng chia ra làm 4 nhóm vận chuyển lô hàng. Nhóm 1 phục kích ở cánh rừng đầu để bảo lưu lô hàng được đưa ra đoạn sông an toàn. Nhóm 2 sẽ đón lô hàng rồi vận chuyển qua sông. Nhóm 3 sẽ lấy hàng từ khúc sông rồi đưa sang Trung Quốc. Còn nhóm 4 thì... - Tứ Quỷ thay nhau báo báo. Đến giữa chừng thì Bo ập ứng.

- Nhóm 4 thế nào? - nó bực bội gắt lên.

- Chuyển theo đường hàng không. - Ryna lên tiếng thay cho Tứ Quỷ.

- Cái gì? - mọi người hét lên. Cái quái gì đang diễn ra ở đây vậy. Chẳng phải chỉ có đường rừng thôi sao? Đường hàng không này đâu ra vậy? Sao mọi chuyện càng lúc càng rắc rối vậy?

- Tiếp tục báo cáo. - nó tức giận ra lệnh

- Nhóm 1 sẽ có từ 100-200 người vận chuyển. Nhóm 2 sẽ do Dương Thái chỉ huy, bên cạnh đó còn có 4 chiếc tàu nhỏ bảo vệ 4 phía, 7/10 lô hàng nằm ở khoang chứa của chiếc tàu trung tâm. Nhóm 3 có 100 người vận chuyển. - Ryu báo cáo.

-100 yakura cũng đã được Akito đưa tới vào sáng nay, còn có 200 người thiếu chủ Darkie gửi qua kèm theo lời chúc. - Thiên Long vừa báo cáo vừa tủm tỉm cười. (lần trước bị 3 tên Long kia đánh vì cười mà còn chưa sợ, thằng này ngon)

- Chúc? Đọc. - nó nhú mày. Cái tên rãnh rỗi đó lại giở trò gì với nó đây.

- E hèm... “Tiểu Kỳ, nhớ là đừng chết trước tớ nha, tớ rất ghét việc phải bay từ Brazil về Việt Nam chỉ để thấp nhang cho cậu. Ký tên: Darkie Hoàng Thiên” - Thiên Long vừa đọc xong lời chúc đầy may mắn của Darkie thì mặt nó đã đen lại từ lúc nào, mọi người mặt mày tái xanh nhìn nó. Cái tên Darkie đó tưởng nó ở đây thì không làm được gì hắn sao. Yashiii, tự ngươi chuốc lấy nhá.

- Vớ vẩn. Tên Darkie này được lắm. Tiếp đi - nó bực bội đập bàn. Dám trù ẻo nó, để xem ai sẽ chết trước.

- Nhóm 4 chỉ có 5 người chở số vũ khí còn lại qua Biển Đông - Kio xoay xoay chiếc nhẫn trên tay nói.

- Được. 50 yakura và 100 người của Darkie sẽ lo liệu nhóm 1 trên đường vận chuyển. Tứ Quỷ cùng 100 người của Hắc Long chặn nhóm 3. Nhóm 2 là phần của Tứ chủ, Rey, Ken và 50 yakura còn lại. Nhóm 4 là của tôi và Tứ Long. Hành động khôn ngoan một chút. Đừng để bất kỳ ai bị thương. - nó chia người ra hành động rồi tới bên cửa sổ hút thuốc.

(Để cho gọn thì từ nay mình gọi nhóm của Kun, Kio, Ryna và Ryu là Tứ Chủ nha. Là Tứ vị Đường chủ ý)

MỌI NGƯỜI CHÚ Ý: MÌNH MỚI THAY ĐỔI SỐ CHAP CHO NÓ PHÙ HỢP, NÊN KHI ĐỌC MÀ THẤY SỐ CHAP TĂNG LÊN MỌI NGƯỜI ĐỪNG THẮC MẮC NHA :)

47. Chap 46: Bí Mật Hé Lộ. Lão Đại Nổi Giận

Mọi người đang ngồi trong phòng kín dùng bữa ăn nhẹ. Tạm gác đi những suy tính ân oán, họ ngồi lại đây vui vẻ cùng nhau dùng bữa. Trên màn hình máy chiếu hiện lên một tin nhắn thoại, Thanh Long vội vàng dừng ăn chạy đến bên bàn làm việc mở tệp tin lên:

- “Lão Đại. Hắc Long 012 báo cáo. Hôm nay trong lúc Dương Thái nói chuyện với con trai của hắn tôi có thu lại được 1 đoạn video. Không phải thuộc hạ nhiều chuyện nhưng thuộc hạ mong Người và 2 thiếu gia bình tĩnh. Over” - là nội gián của Hắc Long được nó cài vào bang phái của Dương Thái, không hiểu trời xui đất khiến làm sao cậu ta lại được làm thuộc hạ đi theo Dương Thái. Có lẽ ông trời quá ưu ái cho nó rồi. Thanh Long vội vã click vào tệp tin tên thuộc hạ vừa gửi. Có thể thấy rõ Dương Thái đang ngồi ở ghế bành nói chuyện với một người con trai đang đứng cạnh ông ta.

- “Cha, đã chuẩn bị xong rồi, chỉ cần khởi hành là mọi chuyện êm xuôi” - người con trai đó nói với ông ta, chất giọng lạnh lùng không kém.

- “Haha...làm tốt lắm con trai của ta” - ông ta vỗ tay xuống chiếc ghế bên cạnh ý bảo chàng trai đó ngồi xuống. Khuôn mặt lạnh lùng đó cuối cùng cũng lộ diện.

Choang...

Ly rượu trên tay nó rơi xuống, khuôn mặt ngạc nhiên tột cùng. Lúc này Kun, Kio, Ryu, Peter cũng chẳng khá hơn là mấy. Giọng nó lấp bắp tay chỉ vào người con trai trong máy chiếu:

- Tiểu Lý... là Tiểu Lý của em sao?

- Kh...không thể nào...anh...anh ấy chết rồi mà... - Ryu lấp bắp

- Dương Thái gọi cậu ấy là con trai...chẳng lẽ... - Kun nhú mày.

- Chúng ta quên mất rằng cậu ta vốn mang họ Dương. - Peter tức giận đập vỡ ly ụyt-ki trên tay.

- Thì ra cái chết của cậu ta là một cái bẫy. - lần này đến lượt Kio cầm hận nhìn 2 con người cười nguy hiểm trên màn hình máy chiếu.

- ” Ta đã đợi cái ngày thống trị Hắc Long lâu lắm rồi, năm xưa nếu không phải con ranh Gia Kỳ đó cản trở thì cha con ta vốn đã thôn tóm được Hắc đạo rồi” - Dương Thái tức tối đập tay vào thành ghế.

- ” Cha yên tâm, cả người thông minh như Lâm Gia Thành chúng ta còn giết được thì một con nhóc như Lâm Gia Kỳ có gì mà khó, huống hồ trong tay chúng ta còn có lô vũ khí của Hắc Long” - Trọng Lý nhếch mép.

- ” Cũng phải, ta không ngờ con nhóc đó càng lớn càng tài giỏi. Từ nhỏ nó đã là thiên tài chế tạo vũ khí, lớn lên còn lợi hại hơn, với số vũ khí đó Hắc Long sẽ là của chúng ta trong nay mai. Hahaha... con trai con thật giỏi, nếu năm xưa không nhờ con bắn phát đạn ấy thì có lẽ ta đã chết dưới súng của lão già đó rồi. Hồ phụ sinh hổ tử mà. Hahaha...” - màn hình phụt tắt sau tiếng cười đầy khả ố của Dương Thái.

Cáo già thì vẫn là cáo già. Từ lúc đầu ông ta đã để Trọng Lý làm thân với 3 anh em nhà nó, rồi bắt đầu moi thông tin. Nó nổi điên lật tung bàn làm việc, đập vỡ đồ đạc rồi gầm rú như một con thú xông chuồng, ánh mắt đỏ ngầu đầy tia chết chóc.

- Dương Thái, Dương Trọng Lý ta sẽ lấy máu các người hiến tế cha ta. AAAAAAAAAA.....

48. Chap 47: Nữ Hoàng Cô Độc

GTNV:

- Dương Thái: 42 tuổi. Từng là bang phó của Hắc Long. Là một lão cáo già, thâm hiểm, độc ác. Là kẻ đã giết cha nó. Hiện đang nắm trong tay một lượng XHD khá lớn.

- Dương Trọng Lý: 19 tuổi, con trai Dương Thái, từng là thanh mai trúc mã của nó thuở nhỏ. Là một con người lạnh lùng nhưng rất có hiếu với cha, ông ta nói gì là nghe đó. Là người thứ 2 trực tiếp giết cha nó.

Cả tối hôm qua nó không ăn gì, chỉ biết uống rượu và hút thuốc, những bao thuốc lá nằm lăn lóc dưới nền lạnh. Đây là cú sốc lớn đối với nó. Nó coi Trọng Lý như anh trai của mình vậy, thậm chí cha nó còn tính cho 2 đứa đính ước với nhau. Chúng quấn nhau không rời, chuyện gì cũng kể cho nhau nghe. Ha~ giờ thì hay rồi, chính Tiểu Lý của nó đã giết chết người cha mà nó yêu thương nhất, nó còn tưởng anh đã chết trong đám cháy nên ngày đêm khóc lóc đòi báo thù cho cha và anh. Đến giờ thì sự thật mới phơi bày. Thử thách con người của nó ư. Hừm... Đã đến lúc cho họ biết nó là ai rồi...

Nó đã ngồi trên sân thượng 3 tiếng đồng hồ rồi, từng cơn gió lạnh cứ tạt thẳng vào mặt lạnh rát. Nó vẫn cứ ngồi lì ở đó, không hút thuốc, không uống rượu cũng chẳng đập phá, tay nhè nhẹ lơ trong cặp quần ra một cây sáo bằng ngọc ngấm ngấm.

Nó khóc. Lần đầu tiên trong đời nó khóc nhiều như vậy. Nó khóc cho cha nó. Nó khóc cho Tiểu Lý. Nó khóc cho những sự lừa dối. Nó mệt lắm rồi. Tại sao con người cứ phải ích kỷ, tại sao cứ phải dối trá, tại sao cứ phải hãm hại lẫn nhau. Cuộc đời thật trở trêu. Vòng luân lý quay vòng.

Tách...tách...àoooooooo

Mưa... ngày càng lớn... che đi những giọt nước mắt của nó. Phải chăng ông trời khóc thay nó. Nó ngước mặt lên trời cười điên dại, ánh mắt trở nên vô hồn. Cứ thế. Nó ngồi dưới mưa. Khóc

Đặt cây sáo lên đôi môi đã nhợt nhạt vì dầm mưa quá lâu. Tiếng sáo cuốn hút vang lên bài "Papa" nhưng không mang âm điệu thanh nhẹ, tươi vui, yêu thương như bài gốc nữa... Cả bọn đang ngồi ở phòng khách thì nghe thấy tiếng sáo liền vội vã đi tìm nó. Mở cửa sân thượng thấy nó ngồi đó hần muốn chạy đến ôm nó vào lòng, chân hần nhích lên tính chạy đến bên nó thì bị Tứ Long cản lại

- Chị ấy cần yên tĩnh.

Hắn đứng đó cảm nhận nỗi đau cùng với nó. Hắn lắng nghe những âm thanh của tiếng sáo du dương. Một bản sáo buồn, đầy bi thương, nhịp điệu chậm chạp khiến người nghe càng nao lòng. Nó lại khóc. Lại điên cuồng gào thét trong màn mưa

- Sao lại là tôi. Cha... Trả cha lại cho tôi... Tại sao? Tại sao vậy? - nó ngồi thụp xuống ôm mặt khóc như một đứa trẻ. Kun và Kio vội vã đến ôm lấy nó.

- Bảo bối ngoan. Đừng như vậy anh sẽ đau lắm. - 2 anh cũng khóc tự bao giờ.

- Em không cần Hắc Long, em không cần gì cả, em chỉ cần cha thôi. - nó ôm lấy 2 anh lắc đầu đầy thương tâm.

Một lát sau nó không khóc nữa, đẩy 2 anh ra nó đứng dậy chấp choạng bước xuống nhà. 1 ngày. Chỉ còn 1 ngày nữa. Nó cần có sức khỏe để trả thù cho cha. Nhất định họ phải chết. Ở trong phòng nó cười điên dại

49. Chap 48: Trận Chiến Bắt Đầu.

Nó đã đợi. Đợi lâu lắm rồi thì cuối cùng cái ngày ngày cũng đến. Lão già thật biết chọn ngày. Hôm nay là ngày giỗ của cha nó. Thách thức lòng kiên nhẫn của nó sao. Hừm... để xem. Hôm nay cha con họ không chết thì nó chết vậy...

Bước chân xuống nhà với khuôn mặt lạnh tanh, nó nhìn Tứ Long đang bối rối đi lại, vừa thấy nó thì Tứ Long chạy vội đến báo cáo

- Không biết sao lão già đó thay đổi kế hoạch, đưa hàng qua rừng trước rồi mới chuyển lên máy bay. Con trai lão ta sẽ chuyển bằng tàu còn đường hàng không thì lão ta nắm giữ.

- Vậy thì diệt thẳng khôn đó trước rồi đến lão cáo già đó. Đi.

Đoàn xe của Hắc Long đang di chuyển đến con sông chia đôi cánh rừng mai phục sẵn, nó ra lệnh cho Tứ Long đến sân bay riêng của Dương gia đội sẵn, sau khi giải quyết chuyện ở đây xong nó sẽ theo trực thăng tới sau.

Buổi sáng mùa đông se lạnh trong không khí đầy căng thẳng nhưng cũng đầy trống vắng và lạnh lẽo, mặt trời cũng bị che lấp dần đi trong cái khung cảnh đầy âm u.

Hôm nay. Tại nơi đây chính tay nó sẽ kết liễu cuộc đời 2 con người. Những kẻ đã gieo đau thương lên cuộc đời anh em nó. Và nó cũng không biết rằng... cái chết cũng đang cận kề bên nó. Thần chết đang lảng vảng đâu đây...

Khi chiếc tàu ngầm của nó đã áp sát tàu của Trọng Lý thì nó vào khoang sau thay đồ lặn. Nó chọn cho mình một cây súng ngắn PKO-45, một cây Colt Anaconda màu bạc, một băng đạn rồi đi ra ngoài. Thấy nó mặc đồ lặn Kio nhủ mày.

- Em tính sang đó sao? Chuyện này cứ để anh là được rồi

- Anh nghĩ 1 mình anh đủ bản lĩnh sao? - nó hỏi ngược lại anh. - Rey, Ken thay đồ rồi chọn vũ khí đi với em. Một lát ắt sẽ có người đánh úp tàu ngầm của ta, 4 người ở lại tự mình xoay sở.

Sau khi mọi thứ đã chuẩn bị xong, 3 đứa tụi nó ra khỏi khoang tàu. Hòa vào dòng nước lạnh lẽo, 3 con người kia đang âm thầm tiếp cận tàu của Trọng Lý. Cả 3 vừa đến thành tàu định lấy móc sắt làm cố định để leo lên thì lính của Trọng Lý đi kiểm tra, họ đành ép người vào thành tàu đợi đám lính đi qua rồi bắt đầu leo lên. Không một tiếng động. Tất cả cứ làm trong yên lặng. Thần chết đang đến gần.

- "Kun nghe em nói không?" - bỏ lớp đồ lặn cồng kềnh bên ngoài ra, nó nói vào tai nghe.

- "Có. Ở bên trái Rey có 2 tên lính đang tới. Bên phải em có 3 tên đang cố định. Phía trên có 1 tên đang quan sát, hãy cẩn thận tên đó có thể nhìn thấy 3 người đây" - Kun trả lời qua tai nghe mini.

Nó lặng lẽ ra tín hiệu cho Rey và hắc. Rey sẽ trèo lên trên xử lý tên quan sát rồi thay thế hắc ngồi ở đó báo cáo tình hình bên ngoài. Hắc vòng ra sau xử 3 tên đang cố định rồi yểm trợ nó từ phía sau. Còn 2 tên đáng thương kia sẽ do nó phụ trách và tất nhiên nó cũng sẽ đường đường chính chính mà vào bên trong, không phải lén lút.

Nó thích cách quang minh chính đại hơn.

50. Chap 49: Trận Chiến Bắt Đầu (2)

Cho đến giờ phút này Trọng Lý và 2 tên cận vệ bên trong vẫn không biết chuyện gì, cho đến khi cánh cửa bật mở, Trọng Lý bất giác quay lại thì thấy nó khuôn mặt anh đánh lại rồi từ từ giãn ra, sự giả tạo thể hiện rõ trên khuôn mặt anh tuần, Trọng Lý mỉm cười nhìn người trên gá trước mặt phẩy tay cho 2 tên cận vệ thu súng, không khó có thể nhận ra nụ cười tà mị trên mặt anh ta:

- Kỳ nhi, lâu rồi không gặp. Anh nhớ em.

- Tiểu Lý, em tưởng anh đã chết rồi cơ, gặp lại anh thật vui. - nó cũng nhếch mép lãnh đạm nhìn anh. Nó còn thời gian. Vậy nó sẽ chịu khó đóng kịch cùng anh vậy.

- Sao em lại ở đây. Anh đang tính đến Hắc Long kiếm em. - Trọng Lý bước lại gần đưa tay định vuốt lại mái tóc cho nó thì nó nghiêng đầu sang một bên tay nhanh nhẹn cầm băng súng đánh mạnh vào tay anh làm Trọng Lý khê nhãn mặt. Có lẽ anh sớm biết nó đã đoán được chuyện gì.

- Hắc Long không phải đi hướng này. - nó ủy mị nhìn Trọng Lý cùng lúc đó 2 mũi tên từ tay nó phóng ra 2 bên nhắm trúng thái dương của 2 tên cận vệ. Mọi chuyện xảy ra nhanh đến nỗi kể cả Trọng Lý cũng không phát giác được. Không hổ danh là lão đại của Hắc Long. Nhanh và tàn nhẫn. Trọng Lý từ ngạc nhiên trở nên phần nộ nhìn nó.

- Tao đến đây không phải nói chuyện phiếm với loại ô hợp như mày. Thuận tao thì sống. Nợ cũ lẫn nợ mới hôm nay tao tính luôn với cha con tụi mày. - nó không kiên dè, không đóng kịch nữa. Đối với kẻ địch không cần lịch sự để làm gì. Thứ đó chỉ tổ làm phí thời gian của nó.

Trọng Lý tức giận vung nắm đấm về phía nó, nhanh chóng giắt súng vào cạp quần nó xoay người né đòn tấn công. Anh ta giận run người tấn công liên tiếp tung những nắm đấm nhanh nhẹn và chuẩn xác về phía nó khiến nó không thể phản công mà chỉ có thể phòng thủ.

Sự phần nộ đã che mờ lý trí của Trọng Lý, khiến anh chỉ có thể làm theo bản năng. Khi Trọng Lý lấy đà đá về phía nó, không chần chừ nó dùng chân của mình cản lực đá từ Trọng Lý làm lực từ đôi chân nén lên đẩy 2 người ra. Lấy lại vẻ điềm tĩnh lạnh lùng vốn có Trọng Lý phát giác ra bản thân vì quá tức giận nên những đòn ban nãy đã khiến anh mất nhiều sức, bây giờ phải thận trọng hơn.

Sát khí dần lan tỏa trên người nó. Khiến không khí nồng nặc mùi thú tính. Bữa ăn này có vẻ hợp khẩu vị của nó đây. Cứ từ từ mà thưởng thức.

Thấy điểm sơ hở Trọng Lý nhanh chóng rút cây kiếm Nhật bị rơi trên sàn nhắm thẳng vào phần sơ hở của nó mà chém. Đúng lúc ấy hắn vừa đi tới thấy mũi kiếm xé toạt không trung lao thẳng về phía nó hắn tính chạy lại đỡ nhất kiếm đó thì chợt thấy khuôn mặt đó bình thản vô cùng, không vụt chút e sợ, đôi mắt lạnh lẽo nhìn thẳng vào mũi kiếm. Khi mũi kiếm còn cách không xa thì nó nhếch mép vẻ khinh thường “đâu có dễ vậy”, nó dùng chân cản đường kiếm của Trọng Lý tạo ra một tiếng kim loại va chạm lớn. Chưa kịp bắt ngờ về phản ứng của nó thì Trọng Lý đã nhú mày lại, anh đã quên mất điểm mạnh của nó là ở chân. Mệ kiếp. (có chữ cũng vô dụng)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nu-hoang-cua-hac-dao>